

GARKALNE

GARKALNES PAGASTA

VĒSTIS

Berģi, Langstiņi, Baltezers, Bukulti, Priedkalne, Upesciems, Garkalne, Makstenieki

Ar rindām no Ojāra Vācieša dzejoļa "Simt desmit gadu" suminām apajos jubilārus Garkalnes pagastā:

"Simt desmit gadu cerības un esības, simt desmit gadu atbrīvošanās no tā, ka esi mazs, simt desmit gadu ticības, ka gluži bass tu esi iznācis uz silta ceļa un ved siltais ceļš no mirklības pie mūžības."

- 80 gadu sliksni pārkāpušie:**
 Bušmane Ņina - 250922
 Daugule Stefānija - 181022
 Galviņa Anna - 260722
 Kalna Valija - 280722
 Kivkucāne Sofija - 300722
 Peičs Alfrēds - 080722
 Petzale Laima - 300722
 Savickis Kazimirs - 180822
 Stabulniece Anele - 080822
 Vaivodišs Vladislavs - 250822

- 85 gadus sasniegušie:**
 Korole Stepanida - 250817
 Kotina - Bogdanova Zinaida - 121017

- 90-tos šūplāsvētkus nosvinējušie:**
 Bišofs Herberts - 230312
 Ločmele Zofija - 071012
 Beinarovičs Pāvels - 271012

ATGĀDINĀJUMS

Atgādinām, ka Latvijas Republikas likums "Par Latvijas valsts karogu" nosaka, ka pie visu veidu iestāžu, uzņēmumu, organizāciju ēkām un dzīvojamām ēkām karogi valsts standarta krāsās izkarami:

16. februārī, 24. februārī, 25. martā (sēru noformējumā), 1. maijā, 4. maijā, 14. jūnijā (sēru noformējumā), 17. jūnijā (sēru noformējumā), 4. jūlijā (sēru noformējumā), 11. novembrī, 18. novembrī, decembra pirmajā svētdienā (sēru noformējumā).

Tāpat likumā noteikts, ka valsts karogu var pacelt tautas, darba vai ģimenes svētkos, atceres dienās u.c. gadījumos, garantējot pienācīgu cieņu pret valsts karogu.

Kārlis Cīrulis

Jūsu Garkalnes pagasta padome.

TĒVZEME!

Tu esi mums gadsimtos glabātā tautas daina. Tu - dievnamu svētums, kas mieru dvēselē sien. Gan darbos, gan domās ar latvisku asinsainu kaut spētu mēs palikt, mīlotā, tavi arvien!

Un atkal, sagaidot Latvijas Republikas proklamēšanas kārtējo gadadienu, arī mūsu pagasta ļaudis pie savām mājām un darba vietām uzslies sarkanbaltsarkano karogu, draugu un ģimenes lokā sēdies pie svētku galda. Mājās ienāks svētku prieks. Priecāsimies visi par kopīgi paveikto. Vicnā pagasta apdzīvotajā vietā rekonstruēta skolas ēka, cīņā no jauna atkārtoti ir izveidoti apgaismojums, ūdens vads, uzlabojušies telefona sakari vai pievadīta gāze. Kā sēnes aug jauni dzīvojamie

namā. Un tā gads no gada svētkos mēs dāvinām jaunus darba veltes. Paies svētki un ne visiem tie būs bijuši priecīgi. Pasniegsim pa-

līdzīgu roku tiem, kuriem klājas grūti. Ar jaunu sparū ķersimies pie darba, jo darāmā mums vēl daudz.

Sveicu svētkos! Lai Dievs svētī Latviju!

Garkalnes pagasta Goda grāmatā

Šogad iekļautas 5 skolotājas, ko izvirzīja abu pamatskolu direktori un kuras no pagasta vadības rokām saņems ierāmētus goda rakstus un vienreizējas 50 (piecdesmit) latu naudas balvas:

Maiga Gerdiņa
 Ja Elzu Radziņu sauc par Nacionālā teātra karalieni, tad Maigu GERDIŅU mēs droši varam dēvēt par Berģu skolas karalieni, jo viņas dzīves uztvere, stāja vienmēr ir bijusi stingra, noteikta un apbrīnas vērtā. Skolotāja Berģu pamatskolā strādāja kopš 1953. gada, sākumā kā skolas direktore, pēc tam kā vēstures un sākumskolas skolotāja. Viņa ir izaudzinājusi 6 klases. Skolotāja ir bijusi stingra prasībās gan pret sevi, gan pret saviem audzēkņiem. Skolotājas Gerdiņas lielā mīlestība ir teātris, un to viņa ir vienmēr vēlējusies nodot saviem audzēkņiem. "Runga izmaisa", "Maija un Paija", "Lolitas brīnumputns", "Septiņi kazlēni" un citas lugas M. Gerdiņa ir iestudējusi kopā ar bērniem un viesizrādēs izbraukājusi daudzus Latvijas novadus. Cik nopietna, prasīga ir bijusi skolotāja stundās, tik jautra un azartiska ekskursijās un klases vakaros. Viņas organizētās ekskursijas vienmēr ir bijušas interesantas, pārdomātas, pārsteigumu pilnas. Šobrīd viņa aktīvi iesaistījusies Garkalnes pagasta pensionāru padomes darbā.

Stefānija Daugule
 Stefānija DAUGULE ir dzimusi 1922. gada 18. oktobrī Rēzeknes apriņķa Rāznes pagas-

tā. 1950. gadā pārņēma Berģu skolu no leģendārā skolotāja Kalniņa. Skolas pārzine Daugule panāca, ka Berģu 4-gadīgā pamatskolā atvēra 5. klasi, sākumā gan Biķernieku skolas paspārnē. Tas paglāba skolu no likvidācijas. Vēlāk tā kļuva par 7-gadīgo skolu.

Pēc tam kādu laiku strādājusi Baltezersa sanatorijas skolā, bet no 1957. līdz 1985. gadam savu dzīvi veltījusi Berģu skolai. Izaudzīnājusi dēlu, uzcēlusī māju. Strādājusi par 1.-4. klašu skolotāju, mācījusi bioloģiju un ķīmiju, vadījusi skolas lauciņu. Ne viena vien meitene apguvusi mājturības pamatus pie skolotājas Daugules. Skolotāja savu darbu veikusi ar lielu mīlestību pret bērniem. Audzināšanas darbā talkā ņēmusī humora izjūtu.

Marija Kociņa
 Skolotāja Marija KOCIŅA Berģu pamatskolā sāka strādāt 1962. gadā ar domu - nostrādāt vienu gadu, bet palika šeit 40 gadus, kuros bērniem ir mācījusi latviešu valodu un literatūru, mīlestību pret savu dzimto novadu, izaudzinājusi 2 dēlus.

1967. - 1975. gadā strādājusi skolā arī kā mācību pārzine. Viņas organizētais metodiskais darbs tika atzīts pat republikas mērogā. Ļoti aktīvi atbalstījusi daiļrunas konkursus.

Skolotāju vienmēr ir interesējusi arī vēsture, tāpēc viņa īpašu uzmanību pievērsusi skolas vēstures izpētei. Marija Kociņa ir savākusi un apkopojusi materiālus par pirmajiem skolotājiem un skolēniem šajā skolā. Skolotāja ir izaudzinājusi 6 klases. Pēdējos gadus strādāja kā mājmačības skolotāja, metodiski pareizi un ar

lielu mīlestību un rūpēm par bērniem sekmējusi daudzu skolēnu pamatizglītības apguvi un ticību saviem spēkiem.

Skaidrīte Silavniece

1953. gada 15. augustā Berģu pamatskolā ienāca jauna, bikla meitene ar gaišu bizi pār plecu. Ir pagājuši gandrīz 50 gadu... Jaunā meitene ir kļuvusi par cienījamu kundzi, kas joprojām ir uzticīga Berģu skolai. 50 gados ir ļoti daudz padarīts. Te, Upesciemā, izveidota ģimene, piedzimuši un uzaudzināti 2 dēli. S. SILAVNIECE Berģu skolā ir strādājusi gan par ārpusstundu pasākumu organizatori, ģeogrāfijas skolotāju, sākumskolas skolotāju, mācību pārzini, rasēšanas skolotāju, lietvedi. Izaudzīnājusi 4 klases. Tagad skolotāja ir mūsu skolas bibliotekāre. Raksturīgākās skolotājas īpašības - precizitāte, rūpība, kārtība pienākumu izpildē. Jebkuru darbu, ko uzņemas veikt, viņa padara laikā, precīzi, klusi un kārtīgi. Berģu pamatskola Silvijai Silavniecei nav tikai vienkārši darba vieta, bet daļa no viņas pašas. Ar lielu pacietību, smalkjūtību, iejūtību, sapratni un sirsnību skolotāja ir izturējusies gan pret teicamniekiem, gan pret skolas lielākajiem delveriem. Daudzi Berģu iedzīvotāji paši jau sirmām galvām, satiekot S. Silavnieci, saka: "Labdien, Skolotāj!"

Skolotāja ir bijusi un ir ļoti aktīva sabiedriskajā dzīvē. Ilgus gadus dziedājusi kori.

Vilhelmīne Dobrovojska

Vilhelmīnai DOBROVOĻSKAI darbā vadīti gandrīz 50 gadi. Nākusi no Krāslavas rajona Indras pagasta, skolotāja savu dzīvi veltīju-

si Garkalnei. Te izveidojusies ģimene, dzimušas meitas, uzcelta māja.

Skolotāja Dobrovojska strādājusi Garkalnes pamatskolā no 1951. gada. Kā svarīgākās pamatvērtības dzīvē skolotāja uzsvērusi sauli, dzīvību, ģimeni, sabiedrību, ēnu, siltumu, skolu, rokdarbus un dāru.

Par savu skolotāju V. Dobrovoļsku saukušas daudzas garkalniešu paaudzes. Ķīmija un bioloģija, ģeogrāfija un rokdarbi - tā ir skolotājas lielā mīlestība, kuru viņa pratusi nodot saviem audzēkņiem. Ilgus gadus skolotājas veidotie un aprūpētie skolas lauciņi bija vieni no labākajiem republikā. Te mīlēt dabu un dāru mācījās daudzi skolas bērni.

Skolēni par skolotāju V. Dobrovoļsku teikuši - "Ļoti cienījama skolotāja, kura mācēja gudriem un ne tik gudriem skolēniem paskaidrot un iemācīt tos mācību priekšmetus, kurus pasniedza. Ar neapraktāmu aizrautību skolotāja icinteresēja skolēnus ķīmijas un ģeogrāfijas noslēpumos, lai šie priekšmeti patiktu visiem... Skolotāja ar tik daudz jaunām un neredzētām idejām! Šķiet, ka neviens nekur nav redzējis tādu projektu nedēļu.

Ir cilvēki, kuri nenoveco. Tas nekas, ka gadi tiek skaitīti uz priekšu, savās domās, darbā un sirdī viņa paliek jauna. Varam tikai brīnīties par skolotājas V. Dobrovoļskas spēju izprast dziļāk par pagātni, izjust plašāk par tagadni un redzēt tālāk par nākotni. Nekādas politikas maiņas, "nepareizi radinieki", partijas piederības nav mainījuši skolotājas attieksmi pret galveno - cieņu un mīlestību pret vispārcilvēciskajām vērtībām.

PUBLISKI APSPRIEŽAMĀ PAGASTA APBŪVES NĀKOTNE

Jānis Dambis, Garkalnes pagasta arhitekts sarunā ar "GP Vēstīm"

Līdz decembra vidum, tas ir, 6 nedēļas pagasta iedzīvotāju izskatīšanai un publiskai apspriešanai ir nodots Garkalnes pagasta teritoriālās attīstības plānojuma pirmās redakcijas variants, ko izstrādāja arhitektu grupa no SIA "Nams" Andra Lāča vadībā, un šos iedzīvotāju viedokļus un/vai priekšlikumus paredzēts apkopot un par 1. redakciju nobalsot pagasta padomē - jau līdz šā gada Ziemassvētkiem.

Divi lemjami priekšmeti

Šai sakarā ikviens pagasta iedzīvotājs (interesents) var katru pirmdien no plkst 16 līdz 18:00 klātienē tikt un izrunāt visas neskaidrības ar projekta autoru - arhitektu A. Lāci pagastmājas 1. stāva vestibilā, kur par šo tēmu ir izvietota improvizēta izstāde (1. attēlā). Pie garderobes ir nolikta kastīte atsauksmēm, kurā iespējams iemest speciālas aizpildāmas anketas vai savas domas - brīvā izklāstā. "Mums ir svarīgs jūsu skatījums", atzīst J. Dambis.

Bez augstākminētā top arī Garkalnes pagasta saistošo apbūves noteikumu 1. redakcija, kam savukārt autors ir arhitekts Aigars Kuškis. Tajos iekļautas, piemēram, šādas jebkurai būvēties gribētājam pagastā obligāti ievērojamas prasības (tās būs spēkā, kad pagasta padome par tām nobalsos):

- 1) žoga caurredzamība - 30 procenti;
- 2) ja nepieciešams caur vienu gruntsgabalu piebraukt pie kaimiņa gruntsgabala, tad iezīmē šīs piebraukšanas iespējas kā servitūtu ceļus;
- 3) detālplānojumā paredzēs pub-

lisku pieeju pie ezeriem, kaut tauvas joslu nosaka arī Zvejniecības likums;

- 4) nedrīkst izmantot treilerus, vagoniņus u.tml. kā stacionāras dzīvojamās telpas;
- 5) nav atļauts vākt un kraut kaudzē būvgružus, kaut tā ir privāta teritorija u.c.

Pieņemta virkne detālplānojumu

Garkalnes pagasta padome divās pēdējās sēdēs nolēma apstiprināt sekojošus detālplānojumus:

1. Nekustamam īpašumam (tālāk - NĪ) "Kalnieši" ar jaunu ielas nosaukumu Mazā Kalnu iela;
2. NT «Lauksaimnieks», «Āres» un "Jugliņas" apdzīvotā vietā Suniši, LV - 2137 ar jauniem ielu nosaukumiem: Māla iela, Dīķa iela, Garā iela, Akas iela;
3. NĪ "Saulspriedes" apdzīvotā vietā Suniši ar jauniem ielu nosaukumiem: Gaigalu iela, Ērgļu iela, Klīņu iela.
4. NĪ "Skūpsti" (par projekta vadītāju iecelta arhitekta Dace Bērziņa).

Kā paskaidroja J. Dambis, detālplānojumā tiek paredzēts, kāds var būt piebraucamo ceļu tīkls pie tavas teritorijas, kur atstāti koridori inženierkomunikācijām un kā tieši tiks sadalīti gruntsgabali. Nākamā stadija ir pati būvējamā objekta, pievadceļu un inženiertīklu projektēšana.

Arhitekta vizītkarte

Jaunais pagasta darbinieks, bet ļoti pieredzējušais arhitekts Jānis Dambis agrāk ir strādājis Rīgas domes Arhitektūras pārvaldē un arhitektu birojā "AJ", kā arī viņam bijusi sava privātprakse. Stāžs kopš 1979. gada, kad izstudējis par arhitektu. J. Dambis pieņem apmeklētājus pirmdienās no 11 līdz 18:00 un ceturtdienās no 9 līdz 17:00 (ar pusdienu pārtraukumu no 13 - 14).

Iepaziesies ar ciemata projektu

Jau šā gada novembra beigās pagasta deputāti iepazīsies ar jauna ciemata - SIA "Mazais Baltezers"

projektu, kas atradīsies uz privātpersonai Mārim Šmaukstelim piederošās zemes - vairāk nekā 14,3 hektāru platībā. Tas tiek projektēts SIA "Blokart" (arhitekts Juris Spolis) zem vienojošā nosaukuma "Mārsili", kaut faktiski atrodas daļēji Ādažu (no tiem tikai 1,5 ha!) un daļēji - Garkalnes pagastā (8,1 ha + 3,2 ha + 1,5 ha) - pie Mazā Baltezera (starp Eglēm un Aldeciem). Vidējā atdalāmā gruntsgabalu platība būšot ap 2000 kv. metru. Savrupmāju celšanai minimālā zemes gabala platība varētu būt 1200 kv. metru, bet, būvējot tā saucamās dvīņu mājas, drīkstēs apbūvēt ne vairāk kā 20 procentus no gruntsgabala kopplatības. Maksimālais dzīvojamā ēku augstums - 3 stāvi. Pavisam tur paredzēts rezervēt privātmāju uzsliešanai 68 atsevišķus apbūves gabalus. Par laimi, pie Mazā Baltezera vijas gājēju iela, un pagasts ir nodomājis pastāvēt uz to, lai ielānotajā ciematā atrastos vieta arī sabiedriskai (aktīvās atpūtas) zonai.

TŪRISMU VEICINĀS "LIELAIS ASTOTNIEKS"

Arvids Deģis

Garkalnes pagasta padome ir piekritusi iesaistīties astoņu pašvaldību veidojamā tūrisma attīstības projektā ar daiļskanīgu nosaukumu "Tūrisma taka "Gaujas senleja" - "Vidzemes jūrmalas loks" - uz savstarpēju līgumu pamata.

Projekta palaišanas priekšdarbu ietvaros Garkalnes pagasta padome ir pilnvarojusi priekšsēdētāja vietnieci Elgu Liepiņu pārstāvēt pagasta un tās iedzīvotāju intereses. 5. novembrī notika pirmais kopīgais pašvaldību vadītāju, speciālistu un žurnālistu izbraukums pa minēto maršrutu.

Motelis "MNL" šajā maršrutā ir pirmais vai pēdējais apskates objekts, kā arī vieta, kur tūristiem pārņāksnot, - šādu priekšlikumu izvirzīja Kārlis Cīrulis.

Dabai draudzīgs tūrisms

Latvijas Ekotūrisma savienība ir paredzējusi prezentēt divus alternatīvus variantus iespējamam lielajam lokam - gan autobraucējiem, gan velosipēdu minējiem. Šo sabiedrisko organizāciju finansējot no atsevišķu projektu līdzekļiem

un Vides Aizsardzības fonda valsts pasūtījums. Tāpēc šoziem Ekotūrisma savienība atvērsot savu mājas lapu internetā - ar Tūrisma attīstības valsts aģentūras atbalstu. Turklāt katrā pagastā tūristiem būs sava maršruta cilpa - ar galveno (centrālo) objektu un ar apskates vērtīgu papildus objektiem, skaidro Andris Junkurs, ģeogrāfs un projekta konsultants (mob. 6585221).

Kompleksajam piedāvājumam - "Lielajam astoņniekam" tiks veidota sava mārketinga programma, bet tūristiem darīs zināmu un atvieglot izvēli, ko tuvāk apskatīt katrā pagastā. Tas būs ieguvums vietējo uzņēmēju - pakalpojumu sniedzēju ienākumiem, jo tādejādi tūristi neviļus iztērēs vairāk.

Drīzumā iznāksot buklets "Dabas tūrisma iespējas Latvijā", ko nodrukās četrās valodās - latviešu, vācu, angļu un zviedru. Šī tūrisma taka galvenokārt orientēsies uz rīdziniekiem, Rīgas pilsētas viesiem un perspektīvā varbūt arī uz Igaunijas iedzīvotājiem.

"Cerams, ka projektā iesaistījušās pašvaldības neatlaidīs sākotnējo spar un pirmie augļi būs jau nākamgad - kad Latvijas metropolē sabrauks daudzie "Eirovizijas" festivāla skatītāji, - uz to palaujas A. Junkurs.

Nenomeditā lāča āda jeb 6 miljoni eiro

Projekta menedžeris Aivars Dundurs (mob. 9121015) un reizē tā iniciators no Īpašumu un vides aizsardzības apvienības "Ādaži" neuzmanīgi izplāpājās žurnālistiem, ka viņa tiešais priekšnieks - Ādažu pagastvecis Normunds Bredids projekta finansiālo jaudu, tas ir, nepieciešamo līdzekļu apjomu no starptautiskiem fondiem lēš uz 6 miljoniem eiro. Īstenībā šo projektu ietekmīgu varētu padarīt un kūrēt vienīgi Ārijs Ūdris, Rīgas reģiona attīstības padomes boss. Droši var prognozēt, - kamēr neienāks lielā nauda, projekta īstenošanai būs entuziasms un viņi savā starpā tikpat kā nestrīdēsies. Jo sevišķi tāpēc, ka katrai pašvaldībai ir tā unikālā iespēja izcelt un akcentēt savdabīgumu - muižu, baznīcu, purva taku, pilskalnu, tāpat to, kā nav nevienai citai.

Kaut arī A. Dundurs it kā bija atvēzējies agītēt vietējos pagastu uzņēmējus ievietot reklāmas kopējā tūrisma kartē (prospektā), K. Cīrulis ar savu autoritāti viņu nedaudz atvēsināja, kā noskaidrojams: "Tūrisma karti taisīt pārāgi, kamēr

nav salaboti ceļi - par no malas piesaistītu naudu. Jau 2003. gadā pasludināt gatavu maršrutu būtu par ātru."

Pašvaldību sadarbības forma projektā:

Līdzēju puses - Ādažu pagasts, Garkalnes pagasts, Carnikavas pagasts, Inčukalna pagasts, Saulkrastu pilsēta, Sējas pagasts, Krimuldas pagasts, Vangažu pilsēta un Vidrižu pagasts veido padomi, kurā ietilpst viena persona no katras pašvaldības un kas pēc tam ievēl padomes vadītāju, veido darba grupas un vienreiz mēnesī sanāk uz sēdēm.

Padomes uzdevums:

- 1) apzināt tūrisma takas pagastos;
- 2) aprēķināt finansējumu infrastruktūras sakārtošanai;
- 3) saskaņot tūrisma takas ar pašvaldību teritoriāliem plānojumiem;
- 4) apkopot informāciju par tūrisma pakalpojumiem pašvaldībās.

Šis līgums būs spēkā 3 gadus no tā parakstīšanas brīža.

Daina Jurēvica
(Kaula), uzņēmēja un
Garkalnes ciema
iedzīvotāja:

Pēc iekšējās sajūtas vairāk esmu piederīga Garkalnes, ne Ādažu pagastam. 70-tajos un 80-tajos gados Ādažu kolhoza (un agrofirmas) laikā Garkalnes ciemā bija rosīga kultūras dzīve un attiecības starp cilvēkiem veidojās uz šī pamata. Pati no 1989. gada līdz 1992. - 1993. g. biju iesaistījusies pagasta kultūras dzīves organizēšanā, kamēr sapratu, ka kultūra viena pati bez garīguma ir tukša. Šobrīd vairs neesmu tik cītīga kultūras pasākumu apmeklētāja kultūras namā "Bergī", jo studēju Kristīgajā akadēmijā Bulduros un vienlaikus darbojos privātā uzņēmējdarbībā Rīgā. Vienīgi - ja konkrēts pasākums icinteresē manu vīru vai meitu. Nezinu, kāds ir Dieva plāns pie tā, ka studēju tieši Kristīgajā akadēmijā, tomēr akadēmisko gadu šoruden nepaņēmu un esmu tikusi līdz III kursam. Tā kā pati agrāk dziedāju Ādažu kamertori "Jums", spēju novērtēt vienu 18. novembra sarīkojumu KN "Bergī" - ar operas solistiem utml., kur guvu lielu emocionālo komfortu. Pagasta vadības cilvēki - Kārlis Cīrulis, Elga Liepiņa un Silvija Stalidzāne man ir ļabi pazīstami. Manuprāt, ar K. Cīruli pagasts iemantojis lielu Dieva svētību, tas izskaidro to, ka nevienā apkārtnes pašvaldībā nav tik straujš jaunu iedzīvotāju pieplūdums kā Garkalnes pagastā.

Tā kā daļa no vietējiem ciema iedzīvotājiem ir katoļticīgie, viņi Garkalnes baznīcas dievkalpojumus apmeklē tikai lielos baznīcas svētkos. Baznīca ir piemērota vieta, kur sastapt svētumu, tāpēc pēdējā laikā uz to nāk daudz jauniešu. Ir bijušas tādas svētdienas, kad aizslēdzām mājas durvis un visi kopā ejam pielūgt. Bet to nevar uzstādīt kā pašmērķi. Maniem bērniem attiecības ar baznīcu veidojas demokrātiski - kad izjūt iekšēju nepieciešamību, tad aiziet uz svētbriēdi. Protams, man ir lepnums par tēti - Zigurdu, kurš ir viens no diviem Garkalnes baznīcas zvaniņiem. Ne velti Jēzus teicis: "kam ausis ir, tas dzird".

Pēc manām domām, ja pagasta vadība apsver vecās Garkalnes skolas ēkas turpmāko izmantošanu, vajadzētu rīkot vietējo iedzīvotāju aptauju - sakustināt viņus, ko tur vēlas redzēt - klubu vai kinoteātri. Vai ko citu.

Diemžēl, ir negatīva tendence, ka cilvēki sēž savās mājās kā modernās viensētās, kur atrod sev pašpateikamu sistēmu, līdz ar to atradinās no komunikēšanās ar pārējo sabiedrību un vairs nesaprotas ar to. Vienaldzība kaimiņu starpā ir vispārēja mūsu sabiedrības problēma, jo katra ģimene ķepurojas kā māc.

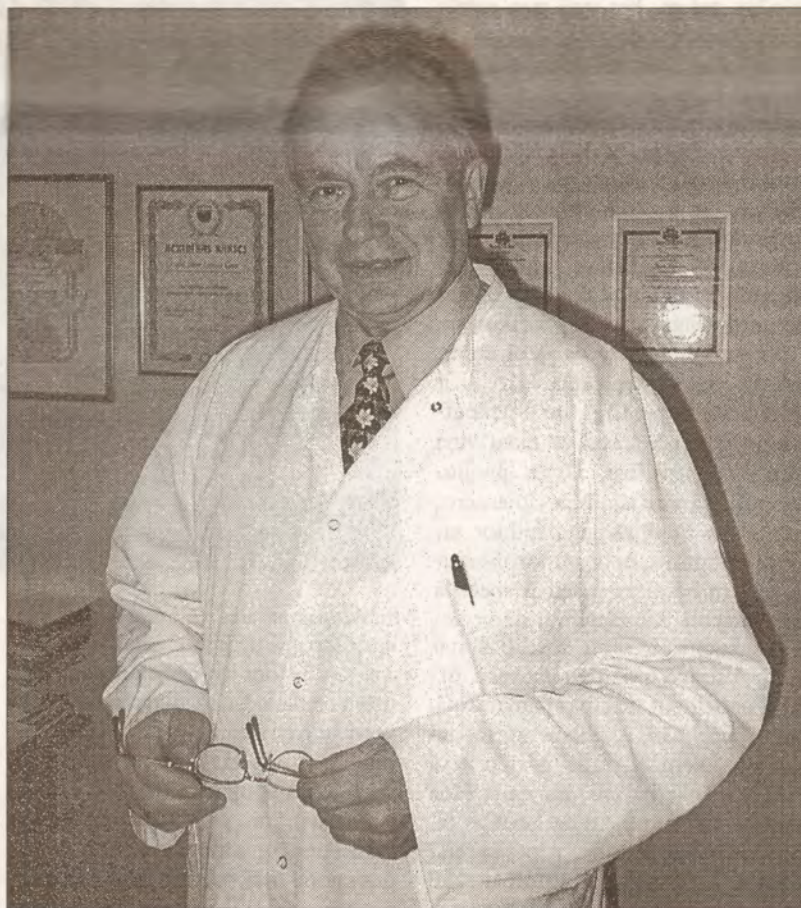
Pati labprāt apmeklētu kādu spor-

ta (aerobikas) klubu vai saviesīgu zāli, ja tāda Garkalnē rastos, sākotnēji kaut vai interešu klubu formā. Piemēram, savs klubiņš varētu būt mājsaimniecēm, kuras audzina mazus bērni-

ņus vai daiļdārziņu pulciņam, kur viņiem dalīties zināšanās un kooperēties ar sēklām un stādāmo materiālu. Pēc tam jau varētu meklēt un sadarboties ar līdzīgajiem citos pagastos.

Gribētu šos pārspriedumus noslēgt ar kādu atziņu: "kultūras nabadzība rada nabadzības kultūru" un Sv. Augustīna ģeniālo formulu: "Mili un dari, ko gribi!", pēc kā pati ikdienā vakaros.

**Jānis Leimans, BOVU
"Tuberkulozes un
plaušu slimību valsts
centra" direktors,
Langstiņu ciema
iedzīvotājs:**

Jūs ieradāties īsi pirms gaidāmās Labklājības ministrijas pārbaudes, cik labi kā direktors pildītu savus pienākumus. Kopš Medicīnas akadēmijas absolvēšanas 1970. gadā vispirms strādāju kā tarokālais (plaušu) ķirurgs, bet kopš 1993. gada esmu slimnīcas direktors. Lieliski pazīstu savus kadrus - katru niķus un stiķus, vēlmes un nevēlmes. Esmu veselīgs darbaholiķis - vismaz no 7 līdz 19:00 darbā un mans moto: "priekšniekam un ceļā rullim pretī stāties nevar..."

No 90-to gadu sākuma pats būvēju māju Langstiņos - ezera krastā. Tāpat kā Andris Šķēle, toreiz audzēju

tulpes un potēju rozes, 8. martā vedu tās pārdot uz Maskavu vai nodevu "Juglas ziedā". Tagad palikušas vien ābeles un zemeņu dobes. Šogad nobrūgēju pagalmu un uztaisīju nojumi automašīnām. Jau ir izveidots akmeņu dārzs, nākamgad ar profesionāla dārznika konsultācijām jāiestāda dzīvžogs. Ir pirtiņa pie ezera un laiva piesieta. Ja jūs aicināt, varbūt man patiesi nākamgad startēt pagasta konkursā sakoptākajiem?

Šobrīd esmu arī Stopiņu pagasta padomes deputāts, kaut gan Kārlis Cīrulis mani mudināja nākt uz Garkalnes padomi. Mana iestāde atrodas Stopiņu pagasta teritorijā, tāpēc izlēmju par labu Stopiņiem.

Nesen uzzināju, ka man piešķirts augsts mūsu valsts apbalvojums - V pakāpes Triju zvaigžņu ordenis. Jūs jautājat, vai man ordeni iedeva par rakstura apzinīgumu? - Pērn manai sievai iedeva Triju zvaigžņu ordeņa zelta zīmi kā šīs slimnīcas nodaļas vadītāji - par starptautiskiem projektiem. Kā smeļies - mums ir ģimenes bizness uz apbalvojumiem... Šogad man palika 60 gadi, kāds to bija atcerējies, turklāt ordeņa dome bija saņemusi cildinošu vēstuli no Pasaules Veselības organizācijas, ar ko cieši sadarbojos tuberkulozes apkarošanas jomā. Man nav smokinga, tāpēc uz svīnīgo ordeņa pasniegšanas ceremoniju tērpsos melnā uzvalkā. Pie manis pieredzes apmaiņā brauc ārsti no Krievijas, Ukrainas un pat no Filipīnām, tas ir mūsu darba novērtējums. (Direktora kabinetā pie sienas karājas Rīgas rajona padomes izpildītāja I. Šteinberga atzinības raksts par apzinīgu un veiksmīgu slimnīcas darba organizāciju un attīstību, kad datēts ar

2001. gada 23. oktobri - red. iestarpinājums).

Pats nekad neesmu domājis par medicīnu algu pielikumiem, bet gan par to, cik precīzi paveikts darbs, to pašu ieaudzinu savos speciālistos, no kuriem pieci šobrīd studē doktorantūrā - nākamie nodaļu vadītāji. Cenšoties ieviest jaunākos tehnikas sasniegumus plaušu slimību diagnostikā, nejausi un necerēti atklājām vairākas retas saslimšanas, par kurām agrāk maz ko zinājām. Tagad man ir padomā vērienīga iecere - 2006. gadā Rīgā rīkot Vispasaules plaušu slimību ārstu kongresu.

Karoga masts vai sirds saite?

Arvids Deģis

Latvieši bieži ir lieli patrioti, bet tikai vārdos, kā teiktu Čaks, - "mutes bajāri" vairāk nekā cīnītāji par savu sarkanbaltisarkano taisnību. Kopš sarkanbaltisarkano karogu pirmoreiz pacēla Cēsis - 13. gadsimtā, latvieši gadsimtiem un pēc tam vēlreiz gadu desmitiem ir pieraduši kaunēties no tā - nobāzt to aizkrāsnē, akā vai kūtsaugšā. Kāda ir šīs kaunēšanās ierce, nodziņojot jau 12 gadus pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas - 1990. gada 4. maijā?

Karogs joprojām tiek uzvertts kā kaut kas valstiski tāls un svešs daudzām latviešu un Latvijas patstāvīgo iedzīvotāju (latvijiešu - V.V. Freibergas ierosinājums) ģimenēm, tāpēc viņas to nelieto ikdienā. Tas noved pie tā, ka karoga izkāršanas obligātais pienākums oficiālos valsts svētkos tiek uzvelts sētniekam, mājas vecākam vai opītim, bet tā nav kļuvusi par katras ģimenes galvas goda lietu. Tomēr svētku laiks ir piemērots tam, lai karoga patriotisms atkal kļūtu par mūsu tikumu.

Vēl vairāk - ja paļaujas uz to, ka policija vai pagasta pārvaldes cilvēki nebraukās kontrolēdami, tad karogu izkar plīvojošu tikai 4. maijā un 18. novembrī. Ar ko aizbildinām savu neizdarību? - Parasti ar to, ka neesam mājās, bet gan aizbraukuši ciemos, piemirsām tādu nieku (!), kā arī ar to, ka nav karoga kāta turētāja pie fasādes ielas pusē; vai arī māja, redz, desmit gados nav nodota ekspluatācijā.

Būdamis notikumu aculiecinieks, atceros, kā 1988. un 1989. g. 7. novembrī - Oktobra revolūcijas kārtējās gadadienas laikā mūsu sarkanbaltisarkano karogs bija pārvērties par tautas sirdapziņas ieroci, par vienīgo vairogu pret sarkani karogoto darbaļaužu pūļiem Daugavmalā, uz tiltiem un pie Uzvaras pieminekļa. Tomēr mūsu karoga spēks bija tik nesatricināms un tai pat laikā nevainīgi cēls, ka apmātais un satracinātais Interfrontes piekritēju pulks tam ne-

klupa virsū un to nesaplosija.

Tātad esam piemirsuši, vai tas vienkārši ir paslīdējis garām, kā istenībā tulkojamas mūsu karoga krāsas - ka pa vidu ir mūsu dvēsele, ideāli, centienu skaidrība un pašreizējā valsts un tautas labā, kas no abām pusēm ietverta ar iepriekšējo paaudžu izlietajām asinīm brīvības cīņās - tā saucamā "latvian red" krāsā. Līdz ar to nešķiet divaini, ka karoga uzlūkošana pati par sevi, ja vien fonā neskan arī valsts himna, reti izraisa savilņojumu cilvēku sirdīs.

Karogam ikviens varētu ierādīt pienācīgu vietu savā sētā, uzslējot mastu, kur karoga pacelšana simbolizētu ģimenes vai visas dzimtas svētkus un to īpašo klātbūtni, bet nolaišana - sēras vai atceri. Protams, tas atņemtu teritoriju tik mīļajiem jāņogu krūmiem un puķu dobēm, bet var taču pieciest... Pieciest vai padarīt šo karoga mastu par savas sirds dzinēju, par sirds saiti ar savu senču pārliecību par karoga mūžīgumu un, iespējams, pat mazliet iracionālo izcelsmi?! Karoga kanonizācijai bija kārtā vēlāk - 18. novembra republikas uzplaukuma gados.

Tagad atliek vien cerēt uz iestāšanās Transatlantiskajā militārajā aliansē, lai no viņiem - aiz okeāna aizgūtu respektu pret karogu, kā tas izpaūzās ASV Eiropas savienībai diez vai rūpēs mūsu attiecības ar sarkanbaltisarkano brīnumu, ja viņiem ir zvaigžņotā debess... Sava veida piemēru vai tendenci varēs demonstrēt Aizsardzības ministrs, kuram turpmāk, tāpat kā Valsts prezidentam un Ministru prezidentam, būšot savs karogs. To paredz 7. Sacīmas atbalstītie grozījumi likumā "Par Valsts prezidenta standartu, Saeimas priekšsēdētāja karogu un Ministru prezidenta karogu", kas pieņemti oktobra beigās un kuros paredzēts noteikt ministra simbola - karoga - statusu. Aizsardzības ministra karogs būs balts ar taisno krustu valsts karoga krāsu samēros. Karoga augšējā kreisajā laukumā būs karavīru kokarde bez nacionālo krāsu lentēm. Aizsardzības ministra karogu varēs lietot aizsardzības ministra darba telpās un citos ministra noteiktos gadījumos.

Kā "Garkalnes pagasta vēstu" redaktors uzdrīkstēšos mudināt katru pagasta ģimeni radīt tās iekšējos, kaut nerakstītos principus, lietojot mūsu valstisko karogu. Un visiem kopā apdomāt, kāpēc piecreiz gadā karogam sienam sēru lenti un tik reti mūs tas iedvesmo uz patriotiskiem, lielākiem mērķiem? Manuprāt, būtu apsverama vismaz Mātes dienas atzīmēšana ar vispārēju valsts karoga plīvošanu, respektējot sievietes kā mātes lomu - katrā privātmājā. Ar ko māte neievērojamāka par starptautisko darbaļaužu solidaritāti vai darba svētkiem 1. maijā?

DĀVANA UN UZDEVUMS

Indulis Paičs, Garkalnes draudzes mācītājs, speciāli "GP Vēstīm"

"Tu, Kungs, esi mūsu Tēvs, mūsu Pestītājs: jau no seniem laikiem tas ir Tavs vārds. Kad Tu dari lielus brīnumus, kas pārsniedz mūsu cerības! Kaut Tu nonāktu zemē, ka kalni sakustētos Tava vaiga priekšā! Kopš mūžīgiem laikiem nav dzirdēti un piedzīvoti, neviena acs to nav redzējusi, ka bez Tevis būtu vēl kāds cits Dievs, kas tā palīdz tiem, kas paļaujas uz viņu. Tu labprāt nāc pie tā, kas taisnību dara ar prieku, pie tiem, kas Tavos ceļos piemin Tevi. Kungs, Tu taču esi mūsu Tēvs! Mēs esam māls, bet Tu mūsu veidotājs, mēs visi esam Tavu roku darbs."

(Jes. 63:16b; 64:3,4,5a,8b)

Cilvēks un tauta Dieva rokās ir kā māls - materiāls, no kā var kaut ko izveidot. Bez sava Veidotāja māls neko nespēj. Bet arī podnieks neko daudz nevar iesākt ar sliktu mālu. Mūsu atbildība ir - būt par labu, pakļāvīgu mālu Dieva rokās, lai Viņš patiešām varētu izveidot mūs katru kā skaistu trauku,

jo "mēs visi esam Tavu roku darbs".

Dievs grib mūs veidot - vai mēs to ļausim? Vai mēs būsim ar mieru pakļauties šai mīlestības pilnajai mūsu Debesu Tēva rokai, kas mūs veido? Jo tikai tad, ja pats Dievs mūs izveidos, mēs dzīvosim, paliksim, pastāvēsim.

Dievs arī mums ir devis brīvību un valsti. Mums ir daudz jālūdz par to, jādara viss iespējams, lai tā tiktu celta un uzturēta uz Dieva dotiem pamatiem. Nedrīkstam maldināt sevi ar kādām iedomātām drošībām vai cilvēcis-kām garantijām. Mūs spēj pasargāt brīvus tikai Dieva žēlastība - vienīgi tai mums jāpieķeras, un nekam citam. Žēlastību nevar nopelnīt, bet to jāamācās pieņemt un izlietot. Ja mēs apzinā-mies, cik liela ir šī žēlastība, kas mums dota, tad mēs tajā pastāvēsim, bet - ja teiksim: tā nav Dieva žēlastība, bet mūsu pašu sasniegums, tad varam pazaudēt arī to, kas mums ir.

Dievs mums pašiem ir devis varu un autoritāti savā zemē, lai mēs to koptu un sargātu. Tā ir milzīga uzticība no Dieva puses, tas ir Viņa dots uz-

devums, pienākums un bezgala liela iespēja. Tā ir mūsu atbildība - saklausīt, uzdevumus, ko Dieva uzticība dod, saprast mērķus, kurp tā mūs grib vadīt. Vai šī vēsts atradis dzirdīgas ausis, cilvēkus, kas gatavi tās dēļ darboties un cīnīties? Jeb vai tā izskanēs klusumā, atdursies pret nocietinātām sirdīm, kas nespēj saklausīt neko citu, kā tikai savu paša balsi, savas intereses un izdevīgumu?

Dieva vadība mūsu valstij ir vairāk par visu nepieciešama. Un cilvēki, kas neskatītos cits uz citu un neteiktu: ja jau visi tā dara, tad es arī - tas ir platais ceļš un uz tā ir tik daudz cilvēku!

Evaņģēlija princips saka: individuāla atbildība veido kolektīvo. Katrs cilvēks Dieva priekšā ir atbildīgs par savu rīcību, neskatoties uz to, ko domā un dara citi, katram jādomā par kādu augstāku atbildību - atbildību Dieva priekšā - un Viņam jāklauš vairāk, nekā cilvēkiem.

Tā ir vislielākā iespēja, kas mums ir dota - iespēja brīvi domāt un ticēt, iespēja pašiem ietekmēt un veidot to va-

ru, kas pār mums valda, to valsti, kuru mums devis Dievs.

Cik daudz no tā, ko darām, mēs darām par mūžīgajiem Dieva likumiem un Viņa pavēlēm? Cik daudz mēs darām tāpēc, ka apzināties to kā uzdevumu un atbildību Dieva priekšā?

Brīvība nozīmē iespēju izvēlēties. Un mums katru dienu jāamācās izdarīt izvēles. Mēs katrs esam tikai maza sauja zemes - māls tā Kunga rokās. Un Dieva Vārds ir tā uguns, kas māla saujiņu padara par ķieģeli, katru savādāku un unikālu, lai pēc tam to iemūrētu Dieva celtajā ēkā - tautā un mūžībā!

Informācija par pasākumiem Garkalnes draudzē:

Dievkalpojumi: katru svētdienu, plkst. 14:30

Bībeles stundas: katra mēneša pēdējā otrdienā, 19:00 Garkalnes skolas telpās notiek Svētdienas skolas nodarbības bērniem.

Dzimtsarakstu nodaļa ziņo:

Laulāti - Gulijevs Idris un Aksjonova Gaļina, Rozonovs Dmitrijs un Krutikova Anastasija, Vucens Juris un Struža Sigita, Skrickis Rets un Rudāka Baiba, Šekis Saulus un Korņetova Jelena.

Reģistrēti bērni - Šaicāns Jānis - 12.08., Derupa Dārta - 09.09., Grūbe Anna - 18.09., Zlakomanovs Artūrs - 05.09., Pūrite Ieva - 29.09., Krūmiņš Roberts - 22.10.

Miruši - 7 pagasta iedzīvotāji.

Mežu aģentūrai direktors

Par Rīgas meža aģentūras direktoru Rīgas dome iecēlusi Īpašuma departamenta Mežu pārvaldes priekšnieka vietnieku 47 gadīgo Jāni Vazdiķi. 1980. gadā viņš ir beidzis ILLA Mežsaimniecības fakultāti, iegūstot mežsaimniecības inženiera specialitāti. Pašlaik Vazdiķis mācās Baltijas Krievu institūta Ekonomikas un vadības fakultātes II kursā. Bijis mežzinis, mežsargs, meža taksators, Valsts mežniecības institūta direktors.

Kam tīrīt ietves?

Latvijas Pašvaldību savienība (LPS) lūdz apturēt rīkojumu, kas atceļ namu īpašnieku pienākumu tīrīt ietves un turpmāk ietvju sakopšanu uztic pašvaldībām, informēja preses sekretāre Olga Kokāne. Līdz šim par ietvju tīrību rūpējās namīpašnieki, bet pēc grozījumu izdarīšanas "Namīpašumu sanitārās kopšanas noteikumos" tas būs uzticēts pašvaldībām. LPS uzskata, ka rīkojums izdots, nesamērojot pašvaldību ieņēmumus no nekustamā īpašuma nodokļa ar pašvaldību izdevumiem ielu un brauktuvju uzturēšanai.

8. Saeimas vēlēšanu oficiālie rezultāti Garkalnes pagastā

Kandidātu saraksta nosaukums	Derīgās vēlēšanu zīmes
1. Apvienība "Tēvzemei un Brīvībai" /LNNK	121;
2. Apvienība "Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā"	255;
3. Sociāldemokrātiskā Labklājības partija	31
4. Krievu partija	6;
5. Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija	80
6. "Progresīvā CENTRISKĀ partija"	8
7. "Jaunais laiks"	924
8. Tautas partija	400
9. "Latvijas Pirmā partija"	226
10. Latviešu partija	23
11. Latvijas Atdzimšanas partija	9
12. "Brīvības partija"	8
13. "Sociāldemokrātu savienība - SDS"	17
14. "Latvijas Apvienotā Republikāņu partija"	0
15. Savienība "Latvijas ceļš"	111
16. Politiskā apvienība "Centrs"	4
17. Partija "Mūsu zeme"	9
18. Latgales Gaisma	0
19. Māras zeme	4
20. "Zaļo un Zemnieku savienība"	208
Kopā:	2444

BRĀĻI NO AMORĀLAS ĢIMENES

Silvija Staļdzāne, Garkalnes pagastiesas priekšsēdētāja

Viens no aizbildnības iestādes - bāriņtiesas (pilsētās) un pagasttiesas (pagastos) svarīgākajiem pienākumiem ir lemt par aizbildnības nodibināšanu un aizbildņa iecelšanu nepilngadīgam bērnam, kura vecāki ir miruši vai tiem ir pārtraukta vai izbeigta vecāku vara.

Gadījumos, kad bērniem nav tuvinieku, kas uzņemtos aizbildņa pienākumus, viņi tiek ievietoti bērnu aprūpes un audzināšanas iestādē, vai, vienlīdzīgi sakot, - bērnu namā. Morālu un ētisku apsvērumu dēļ nemiņš Garkalnes pagastā aizbildnībā esošo bērnu un viņu aizbildņu uzdevums, kā arī kārtību, kādā aizbildnības iestādi ir jāveic kontrole pār aizbildņu pienākumu pildīšanu. Vairumā gadījumu aizbildņi ir gados vecāki bērnu tuvinieki, kuriem (ar ļoti reti izņēmumiem) varu pieteikt paldies par rūpēm un gādību, kāda tiek veikta bērniem.

Šoreiz es vēlos īpašu uzmanību pievērst situācijām, kad bērniem nav iespējams nodrošināt ģimenisku vidi un tiek izmantots alternatīvs bērnu aprū-

pes veids - ievietošana bērnu namā. Lai cik daudz līdzekļu būtu veltīts šo iestāžu labiekārtošanai un speciālistu sagatavošanai, nevienš ciroremonts un augsti izglītots audzinātājs nespēj bērniem aizvietot dzimtas mājas. Pienāks brīdis, kad bērns būs sasniedzis pilngadību, kad par daudz ko turpmāk būs jārūpējas pašam, bet viņš tam nebūs gatavs, jo šo garīgo briedumu vairāk vai mazāk bērnam var dot tikai ģimene. Pēdējos gados bērnu namos ir katastrofāli pieaudzis dzīvu vecāku bāreņu skaits. Vadoties no Labklājības ministrijas Sociālās Palīdzības fonda datiem, pēc vecāku varas pārtraukšanas tā ir atjaunota ļoti retos gadījumos.

Kaut arī Garkalnes pagastiesas uzskaitē ir nozīmīgs skaits tā saucamo nelabvēlīgo ģimeņu, vecāku vara ir pārtraukta ļoti retos gadījumos, kad visi citi ietekmēšanas līdzekļi ir izrādījušies bezspēcīgi, un bērna atstāšana ģimenē draud ar risku viņa turpmākai attīstībai. Divos gadījumos minētā sankcija bija jāpiemēro, kad mātes vieglprātīgi, nepildot savus pienākumus, nebija nodrošinājušas saviem bērniem mācības speciālā internātskolā, kuras tiem ir nepieciešamas sakarā ar viņu veselības stāvokli. Vairāku pozitīvu faktoru dēļ V.B., pabeidzot mācības pamatskolā, varētu pēc pāris gadiem atgriezties ģimenē. Diemžēl, K.K. mācību laikā ir kļuvusi par bāreni, un viņai šāda iespēja būs liegta. Attāla Latvijas rajona mācību iestāde rūpēsies par meiteni līdz viņas pilngadībai, kad K.K. varēs pārcelties pie šajā rajonā dzīvojošiem tuviniekiem.

Trijos vecāku varas pārtraukšanas gadījumos četri bērni ir nokļuvuši bērnu namos. Visi viņi ir nākuši no degradētām, morāli pagrīmušām ģimenēm, kurās atgriešanās iespēja ir bezcerīga un nelabvēlīga. Zēni - R.L. un A.K., ieguvuši tā saucamo juridisko brīvību (t.i., pēc vecāku varas pārtraukšanas, kas ir pagasttiesas kompetencē, - tā ir atņemta ar Rīgas rajona tiesas spriedumu), nule ir adoptēti un nonākuši gādīgu un mīlošu audžuvecāku aprūpē.

Diemžēl, brāļi N.Z. un M.Z. vēl tagad atrodas vienā no Rīgas rajona bērnu namiem. Pēc vecāku varas pār-

traukšanas ne zēnu māte, ne tēvs nav ilgstoši par viņiem interesējušies un apciemojuši. Viņi jau ilgāk par gadu nedzīvo Garkalnē, un viņu pašreizējā dzīvesvieta nav zināma, taču ir liecinieki, kas nesniedz minētās personas saskatījuši starp Rīgas bomžiem. Bērniem nav ne vecvecāku, ne citu tuvu radnieku. Garkalnes pagastiesas ir iesniegusi Rīgas rajona tiesā prasību par vecāku varas atņemšanu M.Z. un S.Z. Tiesas process prasīs zināmu laiku, bet jau tagad nav šaubu, ka būs iespēja bērniem iegūt juridisko brīvību. Tomēr mani satrauc tas apstāklis, ka zēni, kuru vecums pašreiz ir 10 un 13 gadi, var papildināt to daudzo dzīvu vecāku bāreņu skaitu, kuri paliek bērnu namā līdz pilngadībai, jo potenciālie adoptētāji vairumā gadījumu vēlas savā aprūpē ņemt zīdaiņus vai 1 līdz 5 gadus vecus bērniņus.

Ja arī ar šo rakstu man neizdosies iekustināt brāļu adopcijas vai aizbildnības nodibināšanas jautājumu, pastāv vāra cerība, ka kāds tomēr ieinteresēsies par šo zēnu likteni. Brāļi bēr-

nu nama aprūpē atrodas jau četrus gadus un ir aizmirsuši ģimenes siltumu, vai, pareizāk sakot, nekad nav to jutuši. Vecākajam brālim N.Z. ir dotības zīmēšanā, bet jaunākais M.Z., neskatoties uz to, ka ir krievu tautības, mācās latviešu valodas plūsmas klasē. Arī N.Z. tekoši runā latviski. Vēl ar pēdējām cerībām viņi jūnija mēnesī apciemoja savas dzimtas mājas, bet, uzklusot kaimiņus un ieraugot aiznaglotās dzīvokļa durvis un ar dēļiem aizsīstos logus, saprata, ka atpakaļ ceļa nav... Bērnu nama vadība, es un mani kolēģi, un, protams, paši zēni priecāsies, ja kāds vēlēties viņus apciemot, aizvest uz kādu pasākumu vai pat kādreiz ņemt brāļus paciemoties savā ģimenē. Viņiem pietiktu pat ar tālruna zvanu, ar ziņām, ka kāds ir padomājis tieši par viņiem un nodevis savus sveicienus.

Informāciju par zēnu vārdiem un atrašanās vietu iegūt un fotogrāfijas ar viņu attēliem var apskatīt Garkalnes pagastiesā - Rīgā, Brīvības gatvē 455, 28. kabinets, tālrunis - 7994021.

OLGA RAJECKA:

"Apbrīnoju, kā sievietes var strādāt kopā frizētavā!"

Agnese Kleina, speciāli "GP Vēstīm"

**Paiet brīdis, līdz pa-
manu savu sarunu
biedreni Olgu Rajec-
ku norunātajā vietā,
sporta kluba "Reak-
tors" kafejnīcā. Pus-
dienlaiks patlaban
sasniedzis savu apo-
geju, un ēdamzāle ir
pilna izsalkušu ļauti-
ņu. Olga nosēdusies
attālākā stūrī pie
galdiņa, kur nupat
ar viņu ieturējušies
arī Mārtiņš Freima-
nis un Lauris Rei-
niks, jo vēl vientuļš
rēgojas neizēsts ro-
sola šķivis.**

Bet pazīstamā latviešu popa dzie-
dātāja nekavējoties ir gatava darbam,
kaut, šķiet, esmu iespraukusies viņas
pusdienu pārtraukumā un, turklāt, ier-
adusies ar nokavēšanos. Mākslinie-
kam arī intervija ir darbs. Pie tam tāds,
kurš jāpaveic godam un pēc labākās
sirdsapziņas. Un viņai sarunas pado-
das, jo promojot mani nesatīj sajūta,
ir kā puztanādas lāķi kopā ar gaisu es
būtu iecelpojusi arī simtiem kādas citas,
pozitīvi lādētas, substances spilgti spo-
žos atomus.

**- Kā veicas ar daudzajiem mūzi-
kas projektiem?**

- Visu novembra mēnesi paredzēta
koncerttūre "Vakar, šodien, rīt", ko
uzsāksim 6. novembrī. Programmā
paredzētas gan visas manas jaunās
dziesmas, gan arī vecie hiti. Tikko jau
biju Ventspils rajonā ar koncertu. Man
ļoti liels prieks, ka atnāk viss ciems.
(Labsirdīgi smieklīgi.)

Tālāk Olga vienu pēc otra skaita vi-
sus miestus un pilsētīņas, kur plānots
ciemoties. Kaut pārmet sev, ka neesot
paņēmusi līdzīgu kladi ar programmu,
viņa tik un tā atminas visus plānotos
koncertus.

**- Esat paredzējusi dziedāt duetā
ar Anci Krauzi. Kam radās šī ideja?**

- Man, protams. Tas jau nav nekāds
jaunatklājums, ka lielas dziedātā-
jas satiekas un kopā uzdzied. Es kādu
laiku domāju, ar kuru no Latvijas

dziedātājam, kas pašlaik ir modē un
populārs, es gribētu nodziedāt. Ance
ir vienīgā, kas man pašlaik patīk un kas
man piestāvētu arī pēc emocionālā
viedokļa. Man patīk arī Linda Leen,
bet viņa tagad nedzied un ir kaut kā
norietējusi, diemžēl.

**- Jūs arī plānojat izveidot albu-
mu, kura tapšanā piedalītos tikai
Latvijas dziedātāji?**

- Tā ir. Nākošgad noteikti veidošu
tādu pašu albumu kā šogad, kas būtu
priecīgs, ne ar lielo domu apakšā. Man
pašai ļoti patīk dejot un dziedāt popu.
Tā nav latviešu deju mūzika. Jo mums
ir ļoti maz popa ansambļu, vai ne? "Eo-
lika", "Dāmus pops". Es jau nees-
mu ne roka, ne šlageru dziedātāja.

Ja viss sanāks, tad nākošajā vasarā
gribu uztaisīt tādu tūri pa estrādēm ar
devīzi "Viss meitenēm", pieaicinot
Agnesi, to pašu Lindu Leen, Margari-
tu Vilcāni - viņas visas man pašai ļoti
patīk. Nupat Liepājas I. Rokkafejnīcas
atklāšanā M. Vilcāne vienkārši fanta-
stiski uzstājās - viņai ir tādas iekšas!

Ai, bet es jau atkal visu izstāstu un
atkal kāds nozags ideju! (Olga sevi it
kā norāj un iesmejas.)

**- Ja runājam par dziedošu sievie-
šu grupu, pastāstiet, kāpēc "Dāmu
pops" neturpināja koncertēt un dar-
boties?**

- Es jau zināju, ka pēc atkalapvie-
nošanās 2000. gadā tas būs tikai uz
pusotru gadu. Ir ļoti grūti... Apbrīno-

ju tās sievietes, kas frizētavā strādā ko-
pā. Mēs katra esam par sevi. Mums bi-
ja ļoti jauki un jautri veselu gadu ko-
pā, bet, kad iedomājāties, ka jātaisa
beidzot māksla, tad sākās nesaskaņas.
Nu, es negribēju darīt, ko man liek,
un citas meitenes negribēja izpildīt to,
ko vēlējos es.

**- Arī pēc grupas dibināšanas 1990.
gadā tikai gadu pastāvējāt.**

**- Kādas ir sajūtas - vēlreiz dzie-
dāt visām kopā?**

- Bija ļoti interesanti atkal dziedāt
kopā ar sievietēm. Pirms tam bija tikai
vīrieši - "Turaidas roze", "Eolika", nu
labi, tur nebiju vienīgā. Bet pēkšņi
grupā bijām tikai sievietes.

Bet sievietes bez vīriešiem tomēr
nevar būt. Obligāti jābūt kādam, kas
mūs bīda un noliek pa vietām. Tā ir
jebkurai sieviešu grupai. Sievietes ir ļo-
ti emocionālas, viņas var sastrādāt pie-
cās minūtēs tādu mēslus, ko pēc tam
vairs nevar izstrēbt.

**- Tāpat kā jums tā bija iespēja at-
griezties jaunībā, tāpat arī jūsu pub-
likai.**

- Nuja. Saproti, tas ir projekts. Jeb-
kurai jaunai grupai, kas izdod jaunu
albumu, tikai pirmais gads ir uz uh!
Pie mums, Latvijā, tā ir vienmēr. Šaus-
mīgi talantīga tauta. Tā ir, diemžēl.
Klausītāji visu laiku gaida kaut ko jau-
nu. Ja tev tā jaunā nav, tad pēc gada
tas nākamais pusgads ir ļoti grūts. Sak,
kāpēc tev vairs nav tas uh! ?

Tad kaut ko izdari nepareizi, pie-
ļauj kādas kļūdas. Visstulbākās - kaut
vai nepareizi nogrimmēts, parādies te-
levīzijā. Un viss.

- Publika ir visu redzējusi.

Un vai tad ar vienu koncertpro-
grammu brauksi otrreiz? Vajag ko ci-
tu. Cilvēki meklē atkal ko jaunu. Pie-
mēram, bija "Dāmu pops". Tad nāca
kaut vai "Tumsa". Visi atkal uz
"Tumsu". Citai grupai iznāks jauns
albums, un uzmanība pievērsta tiks
tam. Tas ir normāli.

**- Kā rit jūsu dzīve Baltezers mā-
jā?**

- Jau trīs gadus tur esmu. Man ļoti
iepatīkās šī māja un viss, kas tur jau
iekšā bija, tādēļ neko nemainīju.

Uz Rīgu atbraukt man patīk. Bet
ne te dzīvot. Man vajag klusumu, gu-
lēt klusā vietā, dzīvniekus - man ir
suns un divi kaķi. Man vajag dārzu un
puķes un tā, lai var iziet pa durvīm,
bet priekšā nav iela. Es nevaru to iz-
stāstīt, bet man patīk lauki. Ka varu ie-
kurināt plīti. Tas ir galvenais.

- Un kā klājas meitai?

Marijai ir jau desmit gadu, un viņa
mums būs aktrise. Tādas intereses - uz
pasākumiem. Juglas mūzikas skolā jau
piekto gadu mācās klavierklasē. Viņa
ir baigi foršā.

Tāpat kā es, viņa organizē savus
pasākumus. Uz halovīniem viņa jau
izdomājusi tērpus, izgriezusi ista-
bu, jau sapirkusies visādus jocīgus nie-
kus. Ar viņu man nav garlaicīgi.

**- Vai Marija brauc līdzi uz jūsu
koncertiem?**

- Mans bērns nekad nav cietis dēļ
tā, ka man ir koncerti. Nekad. Ko tas
nozīmē? Man ir ļoti labas attiecības ar
bijušā vīra vecākiem. Esam pazīstami
jau 19 gadus. Fantastiski. Nedēļas no-
galēs, kad man ir darbs, Marija dzīvo-
jas pie omes Vecākos, kura viņai māca
spēlēt klavieres.

**- Kur jūs labāk koncertējat - klu-
bos vai lauku estrādēs?**

- Man ļoti patīk dziedāt. Cilvēki no
malas brīnās, ka es pirms koncerta sē-
žu pilnīgā besī. (Attēlo, cik sadugusi
viņa tad izskatoties.) Viņiem šķietot,
ka es neko nenodziedāšu. Sēžu, krāso-
jos. Bet iznāku uz skatuves un - pilni-
gi cits cilvēks. Vienalga, kāda publika,
balle vai liels koncerts. Es saucu to par
ļoti augstu profesionalitāti. Nav ko tē-
rēt enerģiju pirms divu stundu ilga
koncerta.

Koncerts - tā taču ir milzu slodze,
jo nedziedu jau Raimonu Paulu, šla-
ģerus kā "Pie dzintara jūras".

**- Publika arī atšķiras? Cilvēki,
kuru pilsētā tāds koncerts tiek sarī-**

kots reizi mēnesī...

- ...vai pat pa gadu. Kad dziedu,
viņi neelpo. Kad beidzas dziesma - ap-
laudē. Viņi klausās un skatās, jo tā nav
balle, bet koncerts. Klubos ir citādāk.
Visi pīpē, dzer, atpūšas. Viņi nedzird,
kas tur spēlē. Bet es pati uz skatuves
ieeju nīrvānā. Esmu citā pasaulē.

**- Kā vērtējat savu karjeru kopš
kolhoza "Lāčplēsis" laika?**

- "Eolika" sāku dziedāt 17 gadu
vecumā. Tagad man ir 40. Tā profesio-
nāli - 23 gadi pavadīti.

Nu, kā lai pasaka. Izdošanās
daudz atkarīga no sociālā stāvokļa
Latvijā un tā, kāda mūzika ir modē.
Es vienmēr esmu bijusi Imanta Kal-
niņa meitene.

Esmu laimīga, ka šos visu gadus va-
rēju izķepuroties. Man nebija tā, kā
dara Pauls - paņēmu kādu dziedātāju
un iedod savas dziesmas padziedāt.
Dari, ko gribi, jo visi gaida Paulu. Var-
būt tāpēc tauta šos jaunos dziedātājus
tā neuzņem. Piemēram, Ance ir svai-
gums Paulam, bet Maša (Marija Nau-
mova - A.K.) jau vairs nav. Viņa tagad
palaista pati par sevi. Tāpat G. Kal-
niņš. Pēc pirmā uzrāviena no tevis gai-
da ko līdzīgu. Ja pašam nesanāk, tad ir
traki.

**- Vai jūs esat pietiekami stipra
pret šādu likteni?**

- Protams! Esmu mežāzis. (It kā at-
viegloti nosmejas.)

Televīzijā nejauci redzēju kon-
certu no Kongresu nama. R. Pauls
sēdēja pie klavierēm, dziedāja M.
Naumova, A. Krauze un Normunds
Rutulis. Un tad parādīja skatītāju
zāli. Tur bija vieni vienīgi pensionā-
ri. Es saprotu, ka tas ir vāja-
dzīgs... (Garšīgi smejojot, pārlicēcas
pār galdu, lai it kā slēptu pašas iz-
brīnu par to, ko nupat pateikusi.)
...pensionāriem arī vajag. Uz ma-
niem koncertiem viņi arī nāk, bet
tur ir arī bērni un jaunieši. Es neko
sliktu negribu teikt, bet es vēlos
dzīvot līdzīgu laikam. Varbūt I. Kalni-
ņam par to jāpateicas, varbūt "Eoli-
kai".

Es jau neko citu nemāku darīt. Ti-
kai dziedāt, organizēt pasākumus un
bērnu eglītes. Top Ziemassvētku uz-
vedums - pasaka par septiņiem kazlē-
niem un vilku.

Vēl tikai varbūt mūzikas klubā par
oficianti varētu strādāt. To es vēl gri-
bētu. (Sievšķīgi iekļūcinās.)

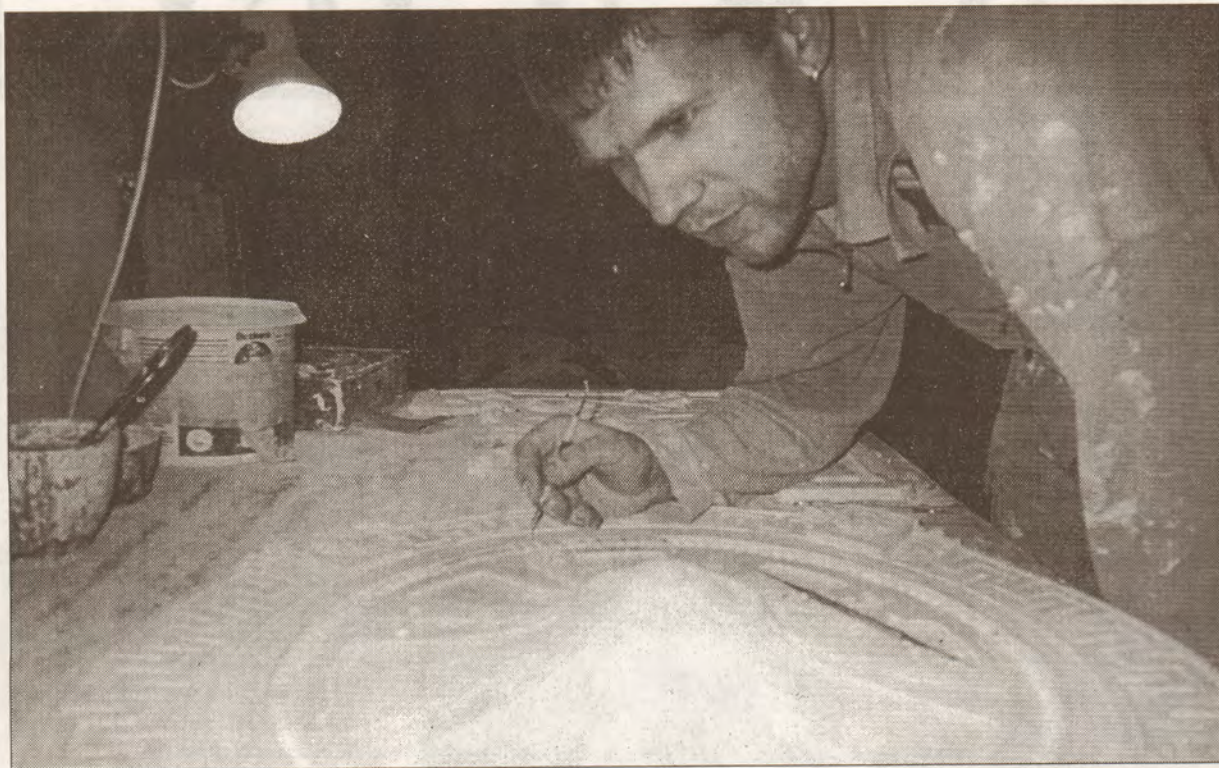
(Turklāt Rajeca veido Ziemas-
svētku dziesmu albumu bērniem, ku-
rā piedalīsies Ufo, Mārtiņš Freimanis,
Gunārs Kalniņš un, iespējams, vēl
kāds - red. piebilde).

MĀJA, AR KO PALEPOTIES KAIMIŅIEM

Arvids Deģis

Lai ap Jauno gadu aicinot draugus un kaimiņus ciemos, Jums būtu ar ko pārsteigt - parādot gan savu gaumi, gan rocību mājokļa iekārtošanā, nav par velti ieviest atsevišķus Rīgas patriciešu dzīvokļos, muižās un savrupmājās gadsimtiem pārbaudītus interjera elementus arī savā jaunbūvē. Par to uzzināsi "GP Vēstu" sarunā ar ģipša veidojumu meistariem.

Ivo Spila.

zes, kā arī dažādus dekoratīvus elementus: kolonnas, pilastrus, griestu rozetes, kronšteinus, nišas, skulptūras, cilņus... Orķelis ir kā pāreja starp sienu un griestiem, plaknes karnīzes izmanto sienu, durvju, griestu, spoguļu un citu taisnu virsmu apdarei. Jo augstāki griesti un plašākas telpas, jo masīvākus un reljefīgākus ģipša veidojumus var izmantot. Ģipša karnīzes neizvirza augstas prasības pēc telpas precizitātes. Telpām ar neprecīzām sienām un griestiem radušās spraugas piepilda ar ģipsi un šādi defekti kļūst neredzami.

Ģipša veidojumu speciālistus vēlam aicināt tad, kad jaunbūvēs iekšsienas ir apmetas un nošpaktētas, bet ne krāsotas. Pēc tam gatavie dekoratīvie ģipša elementi tiek uzstādīti kopsolī ar pārējiem iekšējās apdares

darbiem. Protams, arī pie pabeigtas apdares nav šķēršļu uzlabot interjeru, ja vien paši saimnieki aptuveni zina, ko vēlas.

"RGD Telpa" prasmīgie meistari Jūsu izvēlei var piedāvāt dekoratīvo ģipša elementu klāstu no savas kolekcijas (pāri par 200 griestu rozetēm utīpr.). Tādas kolekcijas Rīgā esot atrodamas divas vai trīs, šī pārējot pazīstamo firmu "Restaurators". Ar Jūsu arhitektu un interjeristiem, kas izstrādājuši telpu plānojumu, tiks saskaņotas visas sīkākās nianšes, lai Jūsu mājā rastos perfekts kopiespāids.

Kā atzina paši meistari, viņu raksturā esot pakārtoties jebkura pasūtītāja (klienta) gaumei, nevis censties to audzināt. Ceļ iebildumus vien tad, ja ar pietiekoši lielām telpām saimnieki sabīstas no prāva izmēra rozetēm - ar 60 un vairāk centimetriem diametrā.

Ja pasūtītājam simpatizē konkrēta laikmeta stils - rokoko, jūgendis, baroka, šos stilus iespējams atveidot tīrus vai jaucot ar citiem, tāpat meistariem pa spēkam skrupuloza interjera dizaina paraugu atdarināšana no ārzemju katalogiem.

Abi meistari kā demiurgi (jaunu pasaulju radītāji) iepūšot skaistuma elpu garlaicīgās un tukšās telpās... Stiklu un metālu apdarē iespējams kombinēt ar kolonnas kapiteli. Ģipša figūras var likt arī uz mājas fasādes, kur pie attiecīgas apstrādes tās stāv ne sliktāk par betonu.

Nav masu produkcija

Ivo Spila uzsvera, ka viņi vislabprātāk orientējas uz privātmāju vai lielo dzīvokļu īpašnieku apkalpošanu, nevis piedalās milzīgos objektos kā apakšuzņēmēji. Tāpēc netiek atstumts neviens potenciālais pasūtītājs, pat ja viņam nepieciešama viena vienīga rozete viesistabai vai vienkārša kamīna apdare, ne kompleksu telpu risinājums a' la vēsture.

Ģipša karnīzes nav nopērkamas būvmateriālu veikalā, tās pasūta salona, vai pie meistariem, kas tos izgatavo pēc individuāliem rasējumiem. Lai iegūtu precīzu profilu un ornamentu, tiek radītas speciālas formas, kurās pēc tam ielej ģipša masu. Tajās iespējams iepildīt arī bronzu, betonu vai citus cietējošus materiālus - pēc nepieciešamības. Tāpat tie nav rūpnieciski ražojumi, bet gan izstrādājumi, kas top rūpīga roku darba rezultātā. Komplicē-

tais process un formu veidošana sadārdzina ģipša veidojumus, tomēr tieši šīs izgatavošanas īpatnības pieļauj neierobežotas iespējas dizaina ziņā: no ģipša var izgatavot gan klasiskus, gan pavisam modernus lējumus, kas noteikti neatkārtosies kaimiņu vai draugu mājokļos. Tāpat jūs ieguldītie līdzekļi dos gaidīto efektu.

Lai cik tas neskanētu paradoksāli, lielākie konkurenti "RGD Telpa" meistariem ir nevis amatbrāļi, ar ko, pēc Vilmāra Alksnīša teiktā, ceļi nekrušojoties, bet gan plastmasas izstrādājumi (...). Jebkuram namīpašniekam jāatceras, ka skopais maksā divreiz. Ja ar plastmasas dekoru šķietami iekonomēsiet šodien, tad rīt to atjaunot - otrreiz pārkrāsot nav reāli, turklāt tas ar sevi negatīvajiem lēņķiem nekādi nedos cerēto apjomīgumu. Plastmasa ir nedzīvs un auksts materiāls, kas tikai daļēji un uz īsu brīdi padara telpu interesantāku, ko nevar attiecināt uz ģipsi. Turpretī 100-gadīgus ģipša elementus vienmēr iespējams restaurēt to iepriekšējā stāvoklī, pat ja tie saplaisājuši, mājas sienām nosēžoties vai sašķīboties. Tā tas nereti gadās pie nesošo sienu izlaušanas rekonstruējamās namos. Ģipša rozetes varētu deformēt tikai nobrukušī piekārtie reģipša griesti, kam par cēloni ir tekošs mājas jumts.

Laika rezerve un garantijas

Ar kādu laika rezervi būtu jāreķinās, lai meistari pagūtu jūtami pārvērst Jūsu mājokli līdz svarīgam brīdim Jūsu ģimenei? - Apmēram ar trijām nedē-

ļām vai mēnesi, ja no nulles jāizgatavo forma un vēl atlasītie ģipša elementi jāizvieto apjomīgā telpā, par katru papildus telpu laika patēriņa ziņā klāt divas nedēļas.

Virsmas, pie kuras ģipsis tiks piestiprināts, vēlams būt sausai, izžāvētai. Ģipša karnīzes var piestiprināt pie jebkura materiāla - koka, dzelzsbetona, reģipša. Tam nepieciešamas īpašas iemaņas, tāpēc to labāk uzticēt profesionāļiem. Minimālas mitruma un temperatūras svārstības ģipsi nebojā, telpā ar vienmērīgu temperatūru un optimālu gaisa mitrumu karnīze kalpos mājas mūža garumā. Tā kā meistari paši vada darbnīcu, paši izgatavo un uzstāda objektā Jūsu izraudzītos ģipša dekorus, viņi par to nesīs 100-procentīgu garantiju.

Par meistarū stāsta darbi

Būtisks priekšnosacījums augstvērtīgu ģipša izstrādājumu iegūšanai ir kvalitatīvs izejmateriāls, meistara zināšanas, precizitāte un iemaņas, kas gūtas gan Latvijā, gan Vācijā. "RGD Telpa" meistariem - līdzīpašniekiem ir vairāk nekā 8 gadu aktīva darba stāžs ģipša veidojumu un plastisko dekoru izgatavošanā un restaurācijā, turklāt viņiem nopietna eksaminācijas komisija piešķirusi Latvijas Amatniecības kameras dekoratīvo būvelementu veidotāju amata meistara diplomus. No tiem pēdējos 6 gadus viņiem ir kopēja darbnīca, kur viņi uzkrāj savas kolekcijas eksponātus un kas pašlaik meklējama netālu no Torņakalna dzelzceļa stacijas. Virspusējs iespaids par meistarū veikumu varētu rasties, ja apskatītu Ķīnas vēstniecības lielo zāli, LR Saicimas lielo un žurnālistu zāli, Maikapara ("Vestspils naftas" reprezentācijas) namu A. Briāna ielā, veikalū "Plaza" Krišjāņa Barona 4, Talsu muižas fasādi, vairākas baznīcas un privātos dzīvokļus Rīgas centrā, kā arī kādu privātmāju Bāltzerē.

No kādiem parametriem veidojas cena:

- 1) ģipša kā izejmateriāla (jo gaišāks un stingrāks, jo dārgāks);
- 2) Piemēram, pie kamīniem vai kolonnās tiek izmantots ļoti smalka maluma ģipsis, ko ievada no ārvalstīm.
- 3) formas izgatavošanas (jo sarežģītāka un mazāk eksemplāros tirāžējama, jo dārgāka);
- 4) izdomas (tas ir meistara fantāzijas aspekts, jo reizumis no vairākiem paraugiem vai kopijām jāsintezē viens, kaut ko atstājot un kaut ko atdalot nost);
- 5) no papildus apstrādes - špaktlēšanas, izkrāsošanas vai apgleznošanas ar profesionālu gleznotāju - restauratoru piesaisti. Ģipša izstrādājumu var krāsot gan ar ūdens emulsijas, gan nitrokrāsām. Lai krāsojums būtu kvalitatīvs, iepriekš jāpārliedzina, vai ģipsis ir sauss. Ja krāsošana norit, spēļojoties ar toņu gammām, tā veido ap 50 procentiem no ģipša izstrādājuma cenas, bet visvienkāršākā - ap 5 - 7 Ls par darba metru, nerēķinot materiālus. Zeltīšana iespējama ar imitāciju vai t.s. lapiņu zeltu, kas ir krietni ekskluzīvāks.

Kā sameklēt meistarū:

Ivo Spila
mob.tālr.: 9 252427
e-pasts: ivo.spila@rgdtelpa.com
Vilmārs Alksnītis
mob.tālr.: 9 403691
e-pasts: vilmars.alksnitis@rgdtelpa.com

Vilmārs Alksnītis.

DRAGREISS - IZPRIECA VAI LĀSTS?

Antra Stradiņa, Ādažu - Garkalnes iecirkņa priekšniece, Valsts policijas kapteine, sarunā ar "GP Vēstīm"

Iemīloti maršruti

Uz Garkalnes un Ādažu pagastu robežas - no Alderiem virzienā uz Mazo Garkalni (apkārtni Utu vai Utaiņu kalnam pie bijušās putnu fermas) ir vietējo nelegālo ātrumsacīkšu cienītāju ļoti iemīlots maršruts. Parasti sacensības divas ekipāžas. Iedzīvotāji gan reizēm pasūdzas, bet tas nav tieši privātmāju tuvumā, uzskaita A. Stradiņa. "Ja mūs informē tieši tad, kad tas notiek, policijai, diemžēl, nav tādu cilvēku resursu, lai aplenktu klātesošos sacīkšu dalībniekus un viņu pārkāpumus fiksētu attiecīgā protokolā."

Otrs - pazīstams un bīstams maršruts ir Upesciemā gar kafējnicu - ne visai tālu no apsardzes firmas "Markat" posteņa. Stulbi un nožēlojami, ka Upesciema iedzīvotāji nekad nezvana uzreiz, tiklīdz kaut ko tādu mana, bet nākamajā dienā tantes ierodas sūdzēties pie pagasta padomes izpilddirektora A. Kurzemnieka. Vai patiesi tik slinki nospieš ciparus "0" un "2", lai itin drīz ceļu policija būtu klāt.

Trešā vieta ir Pleskavas šoseja, kur retāk un tumšās naktīs izmantojot tainos nogriežņus. Šopavas, kad dragreisu bums tikko sākās, pirmās sacīkstes notika uz Tallinas šosejas ceļā uz Carnikovu, kur veidojas trīsstūrveida ceļu salaidums un kur pulcējusies liela diezgan iereibušu skatītāju masa. "Te policijai bija ļoti grūti tikt galā, jo viss gāja uz tādu "urrā", ka gadījumā, ja kāda mašīna noslidēja no šosejas, pūlis to eiforijā uz rokām atkal izcēla no grāvja," atceras A. Stradiņa.

Zinotāji kā pie mafiozi

Dragreisiem ir organizēta perfekta savlaicīgas trauksmes un apziņošanas sistēma - ir izklīti novērotāji uz tuvākajiem piebraucamiem ceļiem, tāpēc, tikko policija mēģina tuvoties notikumu vietai, visi dalībnieki "momentā izklīst uz visām pusēm kā tarakāni" - izzūd tālēs zīlajās, pat numurus policija nepagūst pierakstīt. Tāpat viņu lokā policijai nav izdevies iefiltrēt stučītājus, jo tur pieņem tikai ar zināmu braucēju (vecbiedru) rekomendācijām. Arī mājaslapas vai elektroniskās pastkastēs, kur nelegālā dragreisa cienītāji apmainās ar informāciju par nākošajām sacīkstēm utml., ir zem parolēm un kodiem un tādēļ nepieejamas policijai.

Policijas kapteine - dragreisa fane

"Īstenībā es esmu par dragreisiem - mašīnu ķīlēšanu utpr., bet - par saskaņotu un kontrolētu, kur būtu parūpējušies par dalībnieku un skatītāju drošību. Ideāla vieta tam būtu neizmantotie lidlauki Rumbulā vai Spil-

vē," spriež policiste. Piemēram, Ādažos dzīvojot tā dāma, kas novinnējusī visus vecus legālajā dragreisā Biķernieku ātrumtrasē.

Globāli runājot, dragreisu var apkarot vienīgi caur to legalizāciju, rezumē A. Stradiņa. "Ātruma cienītāji ir bijuši visos laikos, ir un būs rīt. Tāpat agresīvu braukšanas stilu ceļu policijai objektīvi ir sarežģīti pierādīt..." Ar ko dragreisti būtu sliktāki par enduro moču vai bezceļu braucējiem, rallistiem un kartingistiem asu izjūtu ķeršanā?, retoriski jautā amatpersona.

Ja man būtu tāda iespēja, pati labprāt brauktu legālās Biķernieku ātruma sacīkstēs, atzīst viņa. Tie, kas nofinišē, noraujot roņeni (rokas bremzi) un mašīnai aizejot rīņķiem vien, izdzīvo tīru laimes spēli - ielidos vai neielidos skatītāju bariņā, - tādu dragreisu pavisam neatzīstu.

Par ko var sodīt?

Sodīt nelegālo ātrumsacīkšu organizatorus un "varoņus" varētu gan par sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpšanu, gan arī par Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu, kas

Antra Stradiņa.

nosaka ātruma limitu apdzīvotās vietās - 50 kilometri stundā. Tā ka šo sacīkšu malači nesas ar ātrumu 100 un 130 km stundā, sods varētu būt autovadītāja tiesību noņemšana.

Tagad šī problēma vairs nav tik aktuāla kā agrā pavasarī, jo dragreisti kļuvis piesardzīgāki un savu mačošanas rīko mazās grupiņās - ap 4 - 5 automašīnām, vairs nenobloķējot visu ielu. Tas viņiem aizņem ap 15 - 20 minūtēm, lai noskaidrotu savas attiecības - kurš ir ātrākais un alles!

Tomēr, pēc A. Stradiņas ieskatiem, būtu nepieciešams izveidot

speciālu policijas grupu, kas operatīvi varētu reaģēt uz šīm situācijām - vienlaikus piebraucot vismaz 3 ekipāžām no visām debess pusēm.

Motivācija?

Katrai darbībai ir savs iegants un sekas. Kas liek dragreistu kustībai izplesties pa visu Latviju? A. Stradiņa ir dzirdējusi, ka šo sacīkšu reizes tiek slēgtas derības uz prāvām likmēm, acimredzot, daļa to dara naudas dēļ, bet citi - sportiskas intereses dēļ.

KAS IR ŠIS PARALĒLAIS SPRINTS?

Izvilks no DELFI diskusijas, ko vadīja portāla galvenais redaktors Ingus Bērziņš. TV studijā bija Mārtiņš Kalniņš, Latvijas Autobiļu federācijas ģenerālsēkretārs, un Edgars Milgrāvis - Drag Race entuziasts, organizators, pārstāv tjuņingklubu "Idea".

Edgars Milgrāvis: "Drag Race" ir aizsācies ar "Street Race" ASV, kur notika sacensības uz ielām. Vēlāk šis sporta veids ieguva jau vairāk sacensību raksturu, tā ievērojams zināmais termins "Drag Race", kas jau nozīmē sporta veidu, kas notiek slēgtā trasē.

Ingus Bērziņš: Vairbūt dodiet kādu definīciju?

Edgars Milgrāvis: Parālēlais sprints. Tā mēs ar Mārtiņu vienreiz izdomājām.

Mārtiņš Kalniņš: Tas varētu būt latviski vispiemērotākais definējums šim sporta veidam. Parālēlais sprints jeb divu konkurentu vienlaicīga parālēla sacensība.

Ingus Bērziņš: Pēc ārzemju pieredzes, saki, cik šis jēdziens jau sevi ietver spontānumu, stihiskumu, lega-

litāti vai nelegalitāti?

Mārtiņš Kalniņš: Vairbūt sākumā vienosimies, kas ir "Street Race" un kas ir "Drag Race".

Ingus Bērziņš: Lūdzu.

Mārtiņš Kalniņš: "Drag Race" jau pieminētajā Amerikā ir oficiālas sacīkstes, un "Street Race" ir stihiska kustība, varētu teikt, jo esmu dzirdējis pat šādu apzīmējumu kā ielu huligānisms, kur vienkārši savācas cilvēki, kas grib asas izjūtas, un viņi ātriem un ļoti pieejamiem veidiem jebkurā vietā sarīko automašīnu skriešanas.

Ingus Bērziņš: Kāpēc Jūs kā organizatoru pārstāvis pieļāvat, ka mēs - sabiedrība to uzzinām caur tādu negatīvu auru?

Edgars Milgrāvis: Pirmkārt, jāsa, ka ar to, ka tas viss sākās man nav tik liela sakara. Mūsu autoklubs nodarbojas, ja tā varētu teikt, ar puslegālo "Drag Race" vai "Street Race" organizēšanu. Pēc manā rīcībā esošās informācijas, "Street Race" aizsākās ar bariņu entuziastu, kas noskatījušies filmu "The Fast and the Furious", izdomāja to pamēģināt. Tas bija šopa-

vasar. Mēs runājam par "Street Race". "Drag Race" ir aizsācies Latvijā jau 1995.gadā, ja nemaldos...

Mārtiņš Kalniņš: Jā, un kopš 1997.gada notiek Latvijas čempionāts "Drag Race". Vienīgais - tas "Drag Race", kurā notika Latvijas čempionāts, ir nedaudz savādāks dažādu subjektīvu un objektīvu apsvērumu dēļ. Tas bija handikapa "Drag race", kur bija vairāk jāreķina, vairāk jāplāno braukšanas ātrums, īstais temps, un ne tik daudz tā asā skriešana, kaut gan arī tur tas bija. Nebija tik daudz gribētāju ar līdzvērtīgiem automobiļiem, jo, lai izlīdzinātu dažādo automobiļu dzinēju iespējas, bija šis te "Handicaped Race". Pasaule ir pazīstami vairāki "Drag Race" paveidi: "Handicaped Race", "Piramīda", jeb, kā to dēvē, Olimpiskā shēma utt.

Ingus Bērziņš: Ja nu mēs novienojamies, rupji runājot, ka "Street Race" ir tas jaunums un "Drag Race" būtu jau ar zināmām organizētības un tiesiskuma iezīmēm, legālām iezīmēm, tad es vēlētos uzmanību pievērt mūsu raidījumam tradicionālajai

Interneta diskusijai, kas šodien norisinājas Internetā, un tur kāds cilvēks izstāsta savus apsvērumus par to, ka tās lietas varētu sākārtot. Lūdzu video:

Man nav nekas pret sacensības garu, bet... tas, ko pie mums leņpi sākuši dēvēt par "drag race", diemžēl, ir ļoti vāja parodija vājām rietumu pusaudžu filmām... Ja viri grib tā riktīgi sacensties, nu tad esiet normāli organizatori. Sametiet nauđiņu, noirējiet normālu placi, iekārtojiet to atbilstoši drošības prasībām un dragojiet uz nebedu. Noorganizējot to visu normāli, ir iespējams arī kādu balvu fondu nodibināt, lai savu "rumaku" pēc tam palutinātu, gan skatītājiem būtu uz ko acis pamielot. Galu galā būs iespēja noskaidrot uzvarētāju ne tikai starp diviem braucējiem, bet starp vairākiem. Savādāk to, kas notiek naktīs (un kāpēc naktīs?) daļa tak tā arī neredz, dzird tikai troksni un sarkanās uguniņas tumsā) vairāk izskatās pēc bardaka, nekā pēc kādām sacensībām. Sorry džeki, bet tas tā ir... Man pat liekas, ka daļai ir bauda nevis piedalīties sacensībās, bet gan darīt to, kas skaitās

nelegāls... Tā tāda puiciska bravūras izrādīšana...

Ingus Bērziņš: Vai, mēģinot legalizēt šo zināmā mērā stihisko pasākumu, nesanāk tā, ka istie entuziasti nemaz negrib to. Viņiem vajag to nakti, to stihiskumu, to brīvības piegaršu...

Edgars Milgrāvis: Teikšu tā, ka tie, kas brauc tīri paša "Drag Race" braukšanas baudas iegūšanas dēļ, lai noskaidrotu, kura automašīna ir ātrāka, mēģinot uzlabot savējo, tādā veidā cīnoties par pirmo vietu, tie braucēji nešķiro, vai tas notiek dienā vai naktī, lielākā daļa pat nebrauc uz nelegālajiem pasākumiem. Savukārt tie braucēji, kas, pēdējā laikā, ja nemaldos Rumbulā organizējas (man šķiet), tie braucēji tiešām brauc vairāk uz nelegālu pasākumu, izplosties, - ne tik daudz braukt ar mašīnām, cik piedzerties.

Kā risināt nelegālo autosacīkšu jautājumu?

Atstāt pašplūsmā - 12%
Padarīt sacīkstes legālākas - 71%
Aizliegt pavisam 16%
/Nobalsojuši 900 cilvēku/

GARKALNES PAMATSKOLA PĀRMAINĀ LAIKĀ

Laimnesis Bruģis,
Garkalnes skolas direktors

Garkalnes pamatskola, tāpat kā citas skolas, atrodas procesā, kad Latvijā notiek pedagoģiskā ideāla maiņa. Tas ir grūts laiks gan skolēniem, gan skolotājiem. Te ir daudz jautājumu, bet ne uz visiem ir zināmas atbildes.

Šis laiks prasa jaunu pedagoģisko domāšanu, visu pedagoģisko procesa pārvērtēšanu. Notiek paradigmas maiņa no mācīšanas uz mācīšanos. Radikāli mainās šī procesa būtība un raksturs, tā centrā izvirzās bērns. Attiecības starp skolotāju un skolēnu mainās no attiecībām: objekts - subjekts uz attiecībām: subjekts - subjekts.

Skolēnu attīstība kļūst par pedagoģiskā procesa galveno mērķi, par katras skolas izglītības darba kvalitātes mēru. Svarīga kļūst katras personas pašvērtības atzīšana un apstākļu radīšana tās pašrealizācijai.

Garkalnes skolā cenšamies darīt visu, lai šo uzdevumu realizētu. Te daudz teorijas un metodikas ziņā mums palīdz tas, ka jau vairākus gadus darbojamies Sorosa fonda - Latvija projektā "Atvērta skola", kura

vadmotīvs ir sekmēt sabiedrības integrāciju izglītības sfērā. Skolā ir izveidojusies laba komanda - Inga Pelmane, Inese Muižniece un Ginta Sīle, kas šīs idejas ļoti veiksmīgi ievieš ikdienas mācību un audzināšanas darbā. Arī pārējais pedagogu kolektīvs ir augsti profesionāls - skolā strādā 7 pe-

dagogijas zinātņu maģistri un 3 pašlaik studē maģistrantūrā.

Daudz enerģijas un laika tiek ziedots dažādiem sadarbības projektiem, jo tas ir tas, kas mums neļauj iegrimt pašapmierinājumā no padarītā, bet gan liek nepārtraukti attīstīties un būt gataviem darboties mūsdienu maini-

gajā pasaulē. Skola ir organizējusi vairākas nometnes un festivālus ar sadarbības skolām no visas valsts, darbojoties kā bilingvālās izglītības reģionālais centrs. Skolā ir viesojušās un strādājušas Latvijā atzītas izglītības autoritātes - profesores Ina Druvieta, Irina Maslo, Anna Vulāne un Margarita

Gavriļina. Atsevišķus kursus mūsu skolā ir vadījuši arī ārvalstu lektori - profesors Alans Krafords no Kalifornijas universitātes, Katerina Protasova no Helsinku universitātes, kā arī viesi no Bornholmas Informācijas centra Dānijā un starptautiska ekspertu grupā no ASV un Francijas.

Domāju, ka mūsu ieguldītajam darbam ir zināmi rezultāti. Mēs veiksmīgi startējam rajona un novada olimpiādēs, gandrīz visi mūsu absolventi turpina iegūt vidējo izglītību. Pēc veiktajām aptaujām un arī ikdienā mēs redzam, ka mūsu skolēni ir atraisīti, viņi jūtas brīvi, viņiem nav komunikāciju problēmu un ar katru gadu skolēni kļūst arvien motivētāki mācīties. Viņiem te daudz palīdz arī skolas līdzpārvaldes darbs, ko vada tās prezidents Leonīds Deineko, to koordinē Ginta Sīle. Mūsu skolēnu līdzpārvalde atzīstami darbojas gan Rīgas rajonā, gan valstī. Tādejādi mēs sekmīgi iekļaujamies izglītības darba humanizācijā.

Gribu novēlēt visiem pedagoģiskā procesa dalībniekiem, tai skaitā arī skolēnu vecākiem apzināties un uzņemties atbildību par mūsu bērnu nākotni, tātad arī par savas valsts rītdienu.

PAR SKOLOTĀJU DIENAS NORISI 9 B KLASĒS SKATĪJUMĀ

■ Biju angļu valodas skolotājs sākumskolas skolēniem. Priekš sevis guvu pieredzi saskarsmē ar bērniem. Patiesībā tas bija aizraujoši, un esmu pārliecināts, ka man tas ļoti noderēs dzīvē. Es nebiju gaidījis, ka būs normālas attiecības ar skolēniem. Savādākas varēja būt tikai dažas nianšes...

Leonīds S.

■ Mācīju bioloģiju, zooloģiju un vienu fizikas stundu. Es izmantoju to, ka atkārtoju tās tēmas, kuras mācījamies iepriekšējās gadās. Nezinu, kur izmantošu šo pieredzi, bet točno zinu, ka par skolotāju ne-strādāšu. Īpaši patika, kā uzvedās 7b klase. Viņi visi klausīja un pierakstīja to, ko stāstīju. Viss bija forši.

Konstantīns Ž.

■ Pirmā stunda man bija krievu valoda pie lielākiem, visas pārējās stundas bija pie mazajiem. Šo pieredzi izmantošu, kad iešu tālāk mācīties, varbūt gribēšu kļūt par skolotāju. Man jau mazliet būs pieredze vadīt stundas mazajās klasēs. Man patika, ka daudzi bērni saprata, ka mēs nesam skolotāji, bet gan lieli skolēni. Un vajag klausīties, ko viņi teiks. Es gan domāju, ka man būs grūti 1b klasē, bet nē. Visi darija, ko es liku. Vēl varēja būt tā, ka klašu audzinātāji kļūtu par skolēniem pašu audzināmajās klasēs.

Jevgēnija L.

■ Papildināju savu pieredzi par to, kā uzstāties cilvēku priekšā. Šo pieredzi izmantošu līdzpārvaldes sēdēs, semināros un visur tur, kur ir kontakts ar prāvāku cilvēku kopumu. Es pati atradu savas kļūdas, jau izanalizēju tās un ceru, ka tās vairs neatkārtos. Īpaši patika stunda ar skolotājiem, jo gaidīju, ka viņi uzvedīsies sliktāk. Mēs paspējām izņemt jauno vielu un mums atlika arī laiks jokiem.

Leonīds D.

■ Mācīju stundas 3b klasē. Man ļoti patika ar viņiem sadarboties, viņiem arī. Manas stundas pagāja lieliski. Tiešām! Skolēni aktīvi strādāja stundās. Es negribētu, lai kaut kas būtu savādāk.

Jekaterina S.

■ Jauns bija tas, ka es uzzināju, ka īstajiem skolotājiem nav viegli. Visi bērni kļūdz, neviens neklaus, pat neredz. Šajā dienā ir arī savi plusi. Tu esi galvenais, visi dara, ko tu pavēli (ret, bet ieklausās). Visvairāk mani apmierināja tas, ka varēju spēlēt futbolu 3 stundas no vietas. Ja tiešām visi klausītos, ko saku, vispār nebūtu nekādu problēmu.

Edvards Š.

■ Mēs vadījām angļu valodas stundas līdz 5. klasei. Šajā dienā es ieguva ļoti daudz:

- 1) sajutu to, ko skolotāji jūt savās stundās;
- 2) mazliet iemācījos sarunāties ar mazajiem skolēniem, neraugoties uz to, ka viņi runāja piecreiz vairāk nekā es;
- 3) beidzot apzinājos sevi par kaut ko lielāku nekā vienkārši - Alekseju.

Tas, ka bērni mani sauca par skolotāju, bija eleganti. Protams, gandarīja tas, ka tajā dienā it kā bijām vadošās personas skolā. Viss bija normāli, bet man šķiet, ka vajadzēja noorganizēt vēl ko interesantāku, lai šī diena paliktu atmiņā uz visu mūžu.

Aleksejs D.

■ Es sapratu, ka būt par skolotāju nav viegli. Šai dienā varēja būt spēle līdzīgi kā "Brīnumu lauks", tad būtu sevišķi interesanti.

Artūrs B.

■ Es vadīju sporta stundas un uzzināju, kā to darīt pareizi. Īpaši sekmīgi viss noritēja 4b klasē. Citādāk būtu, ja uz sportošanu ierastos 9 klases skolotāji pilnā sastāvā.

Mihails K.

NARKOTIKU SĒRGA

Laiks

Cik briesmīgi ir skatīties raidījumus par narkotikām - vai ne? Un mēs domājam, ka tas mūs neskar. Un mierīgi vērojam visu, kas notiek! Vai jūs nesaprotat, ka, sēžot un domājot, ka narkotikas ir sliktas, jūs neko nevarat mainīt? Jūs izdarāt noziegumu, noziegumu pret sevi pašu, jo narkotiku tirgoņi neguļ un jūs pat nepamaniet, ka narkotikas jau ir šeit - jūsu ķermenī. Tā nav tikai Garkalnes pro-

blēma, tā pat nav tikai Latvijas problēma, tā ir visas pasaules problēma.

Es reiz jautāju sev, ko es pats varu izdarīt, lai apstādinātu narkotiku lietošanu. Toreiz es atbildēju: "Neko!", bet tagad saprotu, ka esmu kļūdījies un tāpēc rakstu šo.

Šodien mēs varam ļoti daudz uzlabot! Mums ir jāpalīdz cilvēkiem, kuri ir iegrimuši šajā ļaunumā un "pazaudējuši galvu". Mēs varam stāvēt kā siena un neļaut narkotikas garām. Mums ir jācenšas sadarboties ar poli-

ciju. Man šķiet, ka viņi jau ir gatavi sadarbībai ar mums. Bet, vai mēs paši tam esam gatavi? Skaidras atbildes nav. Sakarā ar to, man ir daži pārmetumi. Skolēni nav izsmeltoji informēti, kā viņi varētu palīdzēt policijai. Esmu pārliecināts, ja jautātu katram skolēnam: "Ko tu darītu, ja skolā sāktu izplatīt narkotikas?", tad vismaz puse nezinātu, ko isti darīt.

Es personīgi uzskatu, ka mūsu skola ir pasargāta no narkotikām, bet tomēr apdraudēta. Ciktāl mūsu skola ir gatava cīnīties ar narkotikām un narkotikotirgoņiem, ja tie mēģinātu iekļūt mūsu skolā?

PULCIŅI MŪSU SKOLĀ

Sveta un Karina

Mūsu Garkalnes pamatskola, strauji attīstoties, piedāvā skolēniem dažādus ārpusstundu pulciņus. Pagaidām mums ir sporta, datoru, deju, vizuālās mākslas, teātra, vokālā ansambļa, akordeona, aerobikas, sporta spēļu pulciņi.

Ar katru gadu to skaits pieaug. Tikai viens - deju pulciņš ir organizēts uz pašfinansēšanas, kaut gan arī no tā pusi apmaksā skola.

Mums ir dota iespēja gan domāt, gan rīkoties un tēlot. Mums ir savi talanti, turklāt patīk darboties, radīt kaut ko jaunu, mācīt sevi kaut kam interesantam.

Tāpēc daudzi no mums darbojas vairākos pulciņos, jo viņiem vienmēr ir daudz ideju, ko viņi var izpaust daudzās jomās. 90 procentu skolēnu apmeklē pulciņus, pārējiem tas sagādā grūtības, jo viņi ar sabiedrisko transportu mājās brauc noteiktos laikos. Mūsu skolas vadība cenšas, lai visiem būtu pieņemami apmeklēt pulciņus pēc stundām - pēcpusdienās.

Ja pulciņi tomēr sākas vēlāk, to vadītāji informē skolēnu vecākus, kopīgi saskaņojot skolnieka nokļūšanu mājās.

"Man tik to apmeklēt, jo tur notiek dažādas spēles, tur labi attiecas viens pret otru. Tur ir interesanti, bet

būs vēl interesantāk, kad skolā parādīsīm mūsu ludziņas!" - mums stāsta Linda, kura darbojas teātra pulciņā.

"Es apmeklēju vizuālās mākslas pulciņu jau otro gadu un to nenozēloju. Tur es ne tikai mācos zīmēt, bet man arī ir iespēja piedalīties vairākos konkursos, braukt uz olimpiādēm un pat vasarā apzīmēt lapenes sienas bērnu dārzā" - paskaidro Sveta.

Galvenais ir tas, ka tie mums dod savu pašpārliecību un atbildību. Mums gribas vienmēr būt uzmanības centrā, būt labā atmosfērā, un tas mums izdodas. Atklājot sevi talantus, apzināties, ka šie pulciņi un mācīšanās stundās katram noteikti noderēs nākotnē. Visiem skeptiķiem varam atbildēt tā: ja kādam nav vajadzības šēvi apliecināt, šāds cilvēks dzīvē maz ko sasniegs.

"Manas valodas robežas nozīmē manas pasaules robežas."

Kolins Beikers

Cienījamie vecāki!

Mūsdienu sabiedrībā skola kļūst par vairāku valodu, dažādu sociālo slāņu vidi, kurā radoši un mērķtiecīgi, organizējot uz bērnu centrētas mācības, realizē integrāciju sekmējošu starpkultūru izglītību. Jau ceturto gadu mūsu skola aktīvi iesaistījusies SFL projektā "Atvērta skola". Lai iepazīstinātu skolēnu vecā-

kus un sabiedrību ar šajos gados paveikto, un izvirzītu jaunus uzdevumus, š.g. 29. novembrī plkst 15:00 mūsu pamatskolā notiks "Integrācijas diena".

Darba kārtībā -

♦ Integrācija Latvijas sabiedrībā - norises un perspektīva (Māris Lapiņš, valsts izglītības vecākais inspektors Rīgas rajonā, Liesma Ose, SFL projekta konsultante, Kārlis Čirulis, Garkalnes pagasta padomes priekšsēdētājs).

Darbs grupās -

♦ Sociālā integrācija (aicināti piedalīties Garkalnes, Vangažu un Ropažu pagasttiesu pārstāvji);

♦ Bilingvālās mācības starpkultūru izglītībā (istenošanas gaita mūsu skolā);

♦ Demokrātija skolā - dzeja un mūzika ar Valdi Atālu un Eināru Kvili.

Aicināti visi interesenti. Savu dalību aplieciniet līdz 18. novembrim pa telefoniem 2998540, 2998460 vai pie savu klašu audzinātājiem.

SPORTS. KARALIS!

Māris Brūniņš, 9a klase

Garkalnē sporta aktivitātēm netiek pievērsta pārāk liela uzmanība, ja neskaita skolas rīkotos pasākumus. Šķiet, Garkalnē ir par maz jaunatnes, kas gribētu iesaistīties sporta pasākumos.

Protams, nav jau tā, ka viss būtu pilnībā iesūnojis. Ir pulciņi skolās, piemēram, basketbola, volejbola, bet, droši vien, neviens jaunietis neņem to pārāk nopietni. Garkalnes pamatskola piedalās basketbola un futbola turnīros. Tikko norisinājās viens no Rīgas rajona futbolā rīkoti turnīriem pusaudžiem vecumā no 8 - 13 gadiem, kur mūsu skolas futbola komanda no 20 komandām izcīnīja trešo vietu.

Tie, kuri patiešām grib un arī nodarbojas ar sportu, dod priekšroku Rīgas sporta klubiem. Nopietnākas aktivitātes notiek ne tikai Rīgā, bet arī tepat Vangažos. Trenera Jevgēnija Kosjana vadībā - tā dēvētajā "Vangažu betona" komandā. Gribu piebilst, ka Jevgēnijs ar prieku apmāca tieši jauniešus. Treneris ir ļoti izglītoti un ar vairāk nekā divdesmit gadu trenera

darba pieredzi. Starp viņa audzēkņiem agrāk bijuši šobrīd ļoti pazīstami sportisti, piemēram, Andrejs Štolcers. Jevgēnijs trenē gan Vangažos, gan Ropažos. Es personīgi arī trenējos šajā klubā. Vangažos, diemžēl, vairāk neapmeklēju, jo tur nesen pajuka U-15 komanda. Nez kādēļ jaunieši mēklē izklaidi cigaretēs, alkoholā un tabletēs. Vai tadēļ, ka nav ko darīt? Cita iemesla neredzu. Un sports tiem ir pārāk garlaicīgs un apgrūtināošs. Intensīvi trenējās tikai četri - es, mans draugs Antons Cakuls, Aleksejs Mozulis un Viktors Muraško. Tos treneris pārcēla uz nesen izveidoto komandu Ropažos. (Interesentiem: Vangažos vidusskolas sporta zālē treniņi notiek pirmdien, trešdien un piektdien no plkst 18:15; Ropažos skolas sporta laukumā - otrdienās un ceturtdienās no plkst 16:30.) Pie šī trenera esmu jau divus gadus, vasarās mums notiek nometnes. Nometnēs var arī uzdzīvot, jo blakus nav vecāku. Protams, sodi no trenera puses arī neizpaliek, tie bieži vien ir saistīti ar fizisko slodzi. Ja citiem jāskrien pieci apli, tad tev divtik (ja esi nogrēkojies). Tādēļ savu lielisko sportisko formu vairs nevēlos zaudēt.

Šo sporta veidu izvēlējos tāpēc, ka negribēju katru rītu stāvēt aiz skolas un piesātināt savas plaušas ar darvu un ķermeni apgādāt ar kārtējo nikotīna devu. Agri vai vēl draugi tevi piespiež to darīt.

Ne jau velti futbols tiek dēvēts par sporta karali, jo to spēlē visā pasaulē. Dienā, naktī, lietū, vasarā un ziemā. Nez kādēļ tā saucamajos "krievu laikos" cilvēkiem bija radies aizspriedums, ka futbolisti ir muskuļaini, maz domājoši dulburi. Tā nemaz nav. Lai spēlētu lielo vai pat mazo futbolu, ir jābūt ļoti ātrai domāšanai. Tas nav tik vienkārši, ja tev apkārt ir vēl desmit spēlētāju un tev ir jāzina katra funkcijas un jāparedz, kurp viņš dosies, ko no tevis grib, nebilstot ne vārdu, un tas viss notiek divās sekundēs, nerunājot par tev prīkšā esošo pretinieku. Tev ir jāprognozē, kā rīkosies tavs pretinieks un tavs pārinieks, domā un skaties - ātrāk un ātrāk. To treneris mums māc un atkārtoti visu laiku. Turklāt tas viss norisinās pie fiziskas slodzes. Bieži vien esmu novērojis, ka jaunpieņacēji ir bez koordinācijas un nespēj uzreiz pieslēgties vingrinājumiem, ko uzdod treneris. Jeb, vienkārši izsakoties, totāli idioti.

Tagad augstas klases futbolistiem, kuri spēlē, piemēram, valsts izlasē, nav jācīnās tikai ar pretinieku. Viņiem ir jācīnās arī ar stresu un pretinieka atbalstītājiem tribīnēs, kuri aizskar ar rupjiem sauķiem un mēģina novērst spēlētāju uzmanību. Tādēļ droši varu apgalvot, ka - ja futbolisti neizceļas ar zināšanām par noteiktām jomām, piemēram, algebru vai augstāko matemātiku, tad viņi noteikti ir spējīgi ļoti veiklī apieties ar reālās dzīves piespēlētājiem problēmām un ir erudīti, iespējams, pat intelektuāli. Viņi ļoti ātri apgūst tās spēles noteikumus, ko mēs visi spēlējam, atrodoties sabiedrībā.

STILS UN MODE

Violeta K., 9a

Katram no mums gribas izskatīties simpātiski un reizē arī modernni.

Katram ir sava gaume un sava "odziņa" stilā, taču ne vienmēr ir jāizskatās satricioci moderni, it īpaši jau skolā. (Cita lieta - kādā tusiņā, diskotēkā vai ballē.) Protams, skolā jāģērbj tādā apģērbā, kurā ir ērti un kas ir piemērots laika apstākļiem.

Mūsu skolas telpās skolēni ļoti cieši neseko modei un neturas pie stilīgām drēbēm. Mēs uzskatām, ka katrs apģērba gabals izskatās stilīgs, interesants un vienreizējs, ja tas tev piestāv.

Pie mums var sastapt mikšētus stilus, dažādu apģērba kombinācijas, krāsainus un vienkrāsainus, jo neviens vizuālo tēlu neveido vienā krāsā.

Protams, ir tādi, kuriem vairāk patīk sportiskums, tie nēsā T-krēklus, platas, garas bikses vai šortus, tajā skaitā džinsus, un pie tā visa pieder arī aizraušānās ar "skeitošanu".

Mūsu skolā šo stilu pārstāv Kaspars Dmitrejevs, ļoti aktīvs puisis, un Mārtiņš Pleskovskis - arī ļoti dzīvespriecīgs cilvēks. Daži nēsā kaut cik elegantas drēbes, šiem cilvēkiem piemīt mierīgs raksturs, tas attiecas uz Oksanu Čugaju, Jevgēniju Lastovku, Konstantīnu Želudkovu, kā arī skolo-

tāju Gintu Sili.

Taču visbiežāk manīti džinsi, džemperīši un dažādi krekliņi - gan mazāko klašu grupās, gan lielākās klasēs - ļoti ērti un praktiski.

Skolā ir populārs arī tāds apģērba elements kā "kepka", un tā ir lielākā problēma, kas pastāv starp skolēniem un skolotājiem. Skolas gaitēnos, klases telpās (arī stundu laikā), kafejnīcā un dažkārt arī ēdnīcā cepuri aizmiršanas novilk... Ar šo "slimību inficējusies" galvenokārt Kaspars D., Mārtiņš P., Normunds P., Signe K. un Liāna K., bet ilgstošas ciņas ar skolotājiem šo ieradumu lēnā garā izārstē.

Un, apkopojot visu, varu teikt: "Mūsu jaukāji skoliņā katra skolēna raksturam atbilst viņa stils. Tajā, kā viņš ģērbjas, izpaužas viņa attieksme pret citiem."

MEKLĒJAM ATSAUCĪGUS SPONSORUS

Leonīds S., Garkalnes pamatskolas skolēnu vārdā

Mūsu skola ir moderna un progresīva, bet arī mūs vajā dažas problēmas. Viena no lielākajām ir mūzikas aparatūras trūkums.

Daži noteikti prasis, kam mums tā aparatūra ir vajadzīga? Uz to ir viegli atbildēt: mūzikas aparatūra ir nepieciešama pasākumu rīkošanai un apskaņošanai - sākot ar Zinību dienu un noslēdzot ar Pēdējo zvanu un izlaidumu. Tāpat - izklaides pasākumus, sākot ar "Popielu" un līdz pat skolas

diskotēkām. Lūk, konkrēts piemērs - pērn 8b klases skolēni sagatavoja deviņai ļoti interesantu un aizraujošu apsveikumu, bet! Tieši tāpēc, ka mūsu skolā nav ne pastiprinātāju, nedz citas tik ļoti nepieciešamās aparatūras, devītie maz ko saprata no šī priekšnesuma. Pret klavierēm mums nav iebildumu, bet tās vairs nespēj sniegt to, kas atbilst mūsu laikmetam un mūsu paaudzes interesēm.

Ja skola - ar atsaucīgu sponsoru palīdzību tiktu pati pie sava aparatūras komplekta, tad viss kā uz burvju mājienu pārvērstos - skolas pasākumi

kļūtu daudz kvalitatīvāki un daudzveidīgāki, kā arī ietaupītos skolas līdzekļi, ko pašlaik tērējam diskotēku palīgierīču īrēšanai.

Būtu ļoti labi, ja kāds mūs saprastu un sagādātu vai apmaksātu skolai akūti nepieciešamo mūzikas pastiprinātāju un mikšēšanas pulti, dinamiskās ierīces un mikrofonus.

P.S. Jau esam ļoti pateicīgi vecākiem, kuri mūs atbalsta skolas pasākumu organizēšanā, nodrošinot ar nepieciešamo skaņu aparatūru. Jo īpaši tā pienākas Leonam Brūniņam kungam.

VIENKĀRŠI AKTĪVS SKOLĒNS

Garkalnes pamatskolas skolēnu līdzpārvaldes prezidentu Leonīdu Deineko intervē Aleksejs Daukste

-Kā Tu kļuvi par līdzpārvaldes prezidentu?

Vispirms es kļuvi par līdzpārvaldes dalībnieku un darbojos tur jau ilgu laiku, pēc tam biju šais līdzpārvaldes prezidents iecēla mani par viceprezidentu, kamēr visbeidzot demokrātisku vēlēšanu ceļā tiku ievēlēts par visas pamatskolas līdzpārvaldes vadītāju.

-Tas nozīmē, ka Tev jau bija zināma uzticība. Kā Tu to iemantoji?

Es vienkārši cenšos būt tāds, kāds esmu, un neko nemēģinu tēlot.

-Un kā Tev veicas šajā amatā?

Diezgan labi, kaut dažiem skolēniem ir izstrādāts stereotips, ka prezidentam ir jābūt "pareizam" un nopietnam, bet esmu vienkārši aktīvs skolēns.

-Vai Tu gribētu savu nāktini saistīt ar politiku un kļūt kaut kas vairāk, nekā vien skolas līderis? ...

Jā! Es gribētu saistīt savu dzīvi ar politiku un gūt kādus panākumus.

-Tātad šeit Tu gūsi pieredzi, kas Tev palīdzēs nākotnē. Bet kā Tu vērtē to, ka politiķi ir ne visai godīgi, bet mūsu skolā esi cilvēks, kurš nemelo?

Tieši tā! Skolēnu līdzpārvaldē es jau esmu guvis ļoti lielu pieredzi komunikācijā ar cilvēkiem, un to vēl papildināšu. Protams, ir peļami, ka ne visi mūsu politiķi ir godīgi, bet es domāju, ka nākotnē viss izmainīsies! Es cenšos skolēniem nemelot, bet ir tādas situācijas, kad nevajag teikt patiesību, jo citādi sāksies haoss.

-Vai skolā ir tādas problēmas, par kurām domājat, Tu naktis nevari gulēt?

Mūsu skolā tāda mēroga problēmu nav, jo līdzpārvalde ļoti kvalitatīvi sadarbojas ar skolēniem, skolas administrāciju un skolotājiem.

-Paldies, man bija prieks Tevi intervēt!

Man arī bija patīkami! (Smejas).

GARKALNE RULLĒ KOPĀ AR VIDZEMI

Laiks

22. - 24. oktobri Valmierā notika Vidzemes kultūrvēsturiskā novada jaunatnes organizāciju pārstāvju un skolēnu līdzpārvaldes dalībnieku konference.

Rīgas rajonu pārstāvēja delegācija septiņu cilvēku sastāvā no mūsu rajona skolām: Ādažu vidusskolas, Ķekavas vidusskolas, Salaspils 1. un 2. vidusskolas, Olaines vidusskolas un Garkalnes pamatskolas. To organizēja Valsts Jaunatnes iniciatīvu centrs (VJIC). Konferencē bija daudz lekciju par to, kā jaunieši var uzrakstīt projektu, kā un kur dabūt naudu savu projektu realizēšanai, ti-

ka minēta Latvijas valsts jaunatnes koncepcija un likumi, kuri aizsargā jaunatni. Katru dienu notika darbs grupās. Pirmajā dienā grupas sadalīja pēc interesēm: informācija, sabiedriskās aktivitātes, veselīgs dzīves veids, veselīga vide. Obligāts nosacījums bija, ka katrā no darba grupām jābūt pārstāvētiem visiem rajoniem. Otrās grupu darbs apskatīja tēmu: Skolēnu līdzpārvalde skolas dzīvē. Konferencē mēs ne tikai strādājām, bet arī atpūtāmies - devāmies ekskursijā pa Valmieru un pārģājiem uz Baiļu kalnu. Uzmaniģi visu izvērtējot, varu secināt, ka tādi pasākumi ir nepieciešami jaunatnei Latvijā.

THOMSON'S CLUB TOP 10

All data has been created by Dj Backup

10. Ruki Vverh! - "Tancujut Vse"
09. Moguai - "You Know VA"
08. D.O.N.S. - "Sharp As A Knife"
07. The Prodigy - "Smack My Bitch Up"
06. Touch&Go - "Tango In Harlem"
05. Ruki Vverh! - "On Tebja Celujet"
04. Kate Ryan - "Desenchantee"
03. Pink - "Just Like A Pill"
02. In-Grid - "Tu Es Foutu"

01. The Prodigy - Voodoo People (White Lable 2002 Mix)

JAUNIE LAIKI BERĢU PAMATSKOLĀ

Inta Bredika, direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā 5. - 9. klasēm

Skola ir neliela, bet neatņemama sabiedrības ikdienas sastāvdaļa. Tā nevar darboties izolēti no sabiedrības. Tā atspoguļo sabiedrības domas un attieksmi, tai skaitā arī pret skolu. Mūsu galvenais uzdevums ir veidot harmoniski attīstītu personību. Šo mērķi skola var sasniegt, tikai un vienīgi sadarbojoties ar visu sabiedrību un, pirmām kārtām, ar tuvāko apkār-

ni, šai gadījumā - ar pagastu un savu skolēnu vecākiem, vecvecākiem un arī citiem radniekiem. Jaunais "Garkalnes pagasta Vēstu" pielikums par skolām paver jaunas iespējas šai sadarbībai. Berģu pamatskolas kolektīvs atzinīgi novērtējis šo iespēju, kas ļaus gan skolēniem, gan skolotājiem, gan vecākiem dalīties savās pārdomās, kuras ikdienā bieži vien dažādu iemeslu dēļ netiek skaļi paustas, kā arī vienkārši pastāstīt par skolas dzīvi, aktualitātēm, problēmām, tā kļūstot tuvākiem un saprotamākiem.

Un tagad mazliet par mūsu skolu. Berģu pamatskolas vēsture aizsākas 1870. gadā. Tagadējā skolas ēka, kurā ikdienā mācās 1. - 4. klases skolēni un 5. - 6. gadīgie bērni, celta 1869. gadā un piederējusi muižniekam Engelhardtam. Tā bijusi viņa medību pils. Ar Garkalnes pagasta vecākā Kārļa Cīruļa gādību skola paplašināta un 1995. gada 27. decembrī atklāja otro skolas korpusu, kurā tagad mācās 5. - 9. klašu skolēni. Šajā mācību gadā skolā mācās 197 skolēni un strādā 22 pedagogi.

Šogad pirmo gadu skolā strādā arī logopēds un psihologs. Skolā nav neviena skolotāja, kuram nebūtu augstākās izglītības, vai kurš nestudētu. Vairāki skolotāji ir apguvuši vai apgūst jau otru specialitāti. Lielu atbalstu skolai sniedz Izglītības atbalsta fonds.

Šogad esam plānojuši izveidot jaunu skolas struktūrvienību "Skolas Padomi", kurā ietilptu arī pašvaldības pārstāvji un vecāku pārstāvji, turklāt vecāku pārstāvjiem padomes sastāvā būtu jābūt vairā-

kumā. Padomes uzdevumi ir: izstrādāt priekšlikumus izglītības iestādes attīstības plānam; veicināt skolas atbalsta fondu darbību; risināt ar izglītības iestādes rīkotajiem pasākumiem saistītus organizatoriskos jautājumus u.c.

Un nobeigumā aicinu visus, kam nav vienaldzīgs skolas liktenis un tas, kāda veidojas mūsu nākošā paaudze, piedalīties ne vien neklātienē diskusijās laikraksta slejās, bet arī klātienē - individuāli, kā arī aktīvi piedalīties skolas rīkotajās sapulcēs.

PULCIŅI BERĢU PAMATSKOLĀ

Pulciņš	Klašu grupa	Vadītājs
Zīmēšana	1. - 4.	I. Neikena
Gleznošana	5. - 9.	I. Neikena
Šahs	1. - 9.	V. Kociņš
Dramatiskais pulciņš	1. - 4.	I. Garosa
Teātra sports	5. - 9.	I. Garosa
Volejbols, basketbols	5. - 9.	O. Šestakovskis
Vispārējā fiziskā sagatavotība	5. - 9.	O. Šestakovskis
Keramika	1. - 9.	V. Viziņa
Žurnālistika	5. - 9.	I. Bredika
Runas un rakstu valodas attīstība	1. - 4.	M. Bajaruniene
Higiēna un veselība	5. - 9.	D. Lapsiņa
Mūzika	1. - 9.	L. Mastare
Literārais pulciņš	1. - 4.	I. Pastare
Sports	1. - 4.	P. Salenieks
Vizuālā māksla	5. - 9.	N. Romana

KAS PATĪK BERĢU PAMATSKOLAS SKOLĒNIEM?

Inta Bredika, direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā 5. - 9. klasēm

Runa šoreiz, protams, ir par to, kas mūsu skolas skolēniem patīk skolā. Lai to uzzinātu, tika veikta aptauja par dažādiem aspektiem. Lūk ieskats un arī neliela analīze par šīs aptaujas rezultātiem.

Aptaujā piedalījās 52 skolēni no 5. - 9. klasēm. Viens no jautājumiem bija - kādas stundas Tev visvairāk patīk? Visbiežāk nosauktās stundas: sports (61%), vizuālā māksla (42%), matemātika (15%), ģeogrāfija (25%), vēsture (25%), mājturība (24%). Vērojot šos skaitļus, priecē lielais sporta un mākslas piekritēju skaits, taču, apkopojot skolēnu paskaidrojumus, kāpēc šīs stundas viņiem patīk vislabāk, aina ir visai bēdīga. Lielākā daļa min šādus pamatojumus: maz jādara, maz jāraksta, ir vieglas, labi padodas, un tikai nedaudzi atzīmē, ka šīs stundas viņiem patīk tāpēc, ka ir interesantas, ka iegūtinās zināšanas būs nepieciešamas nākotnē. Šādi rezultāti vairākus liecināt par to, ka skolēni īsti neapzinās mācīšanās nozīmi un

savu atbildību par mācīšanās galarezultātiem. Līdzīgas atbildes iegūtas uz jautājumu - kas Tev patīk skolā? Biežākās atbildes: starpbrīži, bufete, būt kopā ar draugiem. Aizdomāties liek arī atbildes uz citiem jautājumiem. Tā uz jautājumu - kāpēc Tu pirkāp skolas kārtības noteikumu - 84% no aptaujātajiem atbildēja: "Tā gadās". 73% no skolēniem atzīmē, ka nemācās pēc savām spējām un paskaidro to ar nespēju sevi piespiest mācīties, kā arī ar to, ka nesaprot jauno vielu. 68% skolē-

nu atzīmē, ka viņi labprāt pieņemtu palīdzību mācībās.

Problēmas ir acīm redzamas, taču ne tik viegli risināmas, arī risināšanas ceļi nav viennozīmīgi. Skolā tika izveidota darba grupa, kurā mēģinās rast risinājumu variantus šiem sasīpējamajiem jautājumiem. Pagaidām esam nonikūši pie domas, ka nepieciešams ieviest skolēnu pašvērtējumu. Kā to labāk īstenot? Tas pagaidām vēl ir atklāts jautājums, pie kura vēl ilgi būs jāstrādā.

PAŠPĀRVALDES VIZĪTKARTE

Inese Jefremova, 7. klase

Mūsu skolā Skolēnu pašpārvalde darbojas otro gadu. Ir izstrādāti Skolēnu padomes STATŪTI, kuri nosaka padomes funkcijas, amatu sadalījumu, iekšējo disciplīnu, centru darbību.

Skolēnu pašpārvaldē ir ievēlēti 16 skolēni. Ieva Zveja no 9. klases ir padomes prezidente. Vēl padomē darbojas: Vitālijs Kinšakovs (9. kl.), Edgars Gaross (9. kl.), Mārtiņš Baikovs (8. kl.), Dāvids Spunde (8.

kl.), Elvīra Arvara (8. kl.), Madara Fuksa (8. kl.), Zaiga Brice (8. kl.), Kaspars Šteinbergs (7. kl.), Marija Dievkociņa (7. kl.), Krista Kublačova (7. kl.), Inese Jefremova (7. kl.), Andris Paukšēns (6. kl.), Karīna Kinšakova (6. kl.), Ivars Dortāns (5. kl.), Elīna Eida (5. kl.).

Padomes ietvaros darbojas līdri centri: finansu, izglītības, kultūras, kārtības un sporta centrs. Katrs no centriem vada kāds no pašpārvaldē ievēlētajiem un līdri ar to atbild par smieciņo pasākumu organizāciju.

ZOBĀRSTI, NO KURIEM NEBAIDĀS

Arvids Deģis

Visi mēs zinām multeni par bēgnotu, kurš bijās no potēm, un pašiem mums bērniņā un vēl tagad nereti zobārsta pieminēšana asociējas ar griezīgām skaņām, kas iet līdz kaulam un ar asām, nepatīkamām smakām. Tiem Garkalnes pagasta iedzīvotājiem, kuri strādā vai mācās Rīgā, var noderēt mans atradums - maza, simpātiska privātklīnika, kur nekas nerosina uz baidīšanos un attiecīgi zobu stāvokļa pasliktināšanos, tos neārstējot, gluži pretēji - uz uzticēšanos.

Ar laika mašīnu

Vispirms nespēju atturēties Jums nepastāstīt, kādus iespaidīgus tehnikas sasniegumus novēroju šajā klīnikā, it kā būtu ceļojis ar H. Velsa "Laika mašīnu". Tātad pie viņiem ir uzstādīts un darbojas smakas analizators (no jūsu mutes) - "Halimeter", kas nosaka, cik daudz tur ir sēru saturošu savienojumu. Tiek analizētas siekalas aizvērtā mutē.

SSS daudzums no 0 līdz 40 ir norma, jo dažas olbaltumvielas šķeļot jūsu siekalu sastāvā.

Ja tas ir palielināts no 60 - 150, tad

vai nu ir daudz caurumu zobos, vai smaganu saslimšana un mēles aplūcums (izrādās mēle arī regulāri jātura ar īpašu skrāpi "Tongue cleaner" no Trisa, līdz tā ir tīra - red.).

Ja sliktās smakas cēlonis ir no kuņģa saslimšanām, skaitlis sniedzas pie 900 - 1000.

Ar higiēniskiem līdzekļiem ir iespējams nomaskēt smaku, kas ceļas no smaganu saslimšanas, līdz tās izārstētas. Jebkuram būtu jāsaprot, cik ļoti uzlabosies viņa dzīves kvalitāte, ja darba kolēģi, biznesa partneri un tik pierastā sieva vairs nejutīs uzmācīgo mutes aromātu, kas pašam parasti netraucē. Kamēr kāds neaizrāda.

Otrs ir smaganu masāžas aparāts "Vector" - metode ar ultraskaņu, kur, ar speciāliem pulējamiem šķidrumiem, netraumējot zobu virsmu, tiek noberzts nost zobakmens. Tapat līdzās ir mikro preparēšana - ja ir zobā konstatēts sīks caurums, to izurbj ar skaņu un tad saplombē - pie sākuma kariesa. Tapat aizmirstiet arhaiskā ietaises mutes skenēšanai - ar intraorālo kameru īpašas trubiņas formā var nofilmēt visu mutes dobumu un galarezultātā dabūt dažāda izmēra bildes. Novembrī šiem aparātiem pievienosies moderns

panorāmas rentgens, lai pacientu nekur nevajadzētu dzenāt, ietaupot visiem tik dārgo laiku. Pats uz savas ādas izbaudīju zobu aplikuma un ēdiena, kafijas atstāto pigmentu notīrīšanas procedūru ar tā saucamo "air flow" jeb mikroskopisku teflona lodīšu plūsmu, kas bagātināta ar citronu garšu. Iztēlojieties - kā jums zobus tīra un smaganas masē ledaini auksts sprīte dzēriens. Manuprāt, daudziem šāds analogs varētu patikt. Pēc tam gan divas stundas smaganas vēl tirpst un nedrīkst malkot krāsojošus un asus (kairinošus) dzērienus - kafiju un sulas.

Sterilitāte pāri visam

Dr. Andrejam Vankam ir nevien visi svarīgākie zobārsta prakses sertifikāti, bet visbiežāk arī nolaists sejs, kad apkalpo pacientus, līdz ar to reta ir brīnīškā izdevība skatīt viņu vaigā...

Visi instrumenti netiek novārti, karsēti un tamlīdzīgi, bet gan sterilizēti īpašā autoklāvā - "Siroclave", kur tos ievieto "Siroclave" hermētiskā iepakojumā. Tas pacientus pasargājot no vīrusu hepatīta B un citām ar asinīm pārnestām infekcijām. Te jāpiebilst, ka formāli mūsu valstī ir spēkā

pagaidu noteikumi, pēc kuriem labākajā gadījumā instrumentus uzskarsē sausā gaisā.

Kā kļūt par filmu zvaigzni

Visi vairāk vai mazāk sajūsmināties par rietumu filmu zvaigzņu žilbiņoši balto smaidu, kas gandrīz 100 procentīgi iegūts ar zobu balināšanu. Kā to izdarīt pie mums un bez bažām par vismazāko kaitējumu jūsu zobiem? Palīdzēt kļūt neatvairāmam un tādejādi arī sekmīgākam privāta dzīvē un biznesā spēj tieši manis popularizētā klīnika. Pirmām kārtām no jūsu individuālā zobu nospieduma tiek izgatavota kape, ko var izmantot gan balināšanas sistēmai, gan arī zobu apstrādei ar fluoru. Izgatavotajā kapē tiek iecildīts gēls (balinātājs), kas ir īpaši maiga ķīmija, uzsver Dr. Dagnija Rostoka (attēlā). Ap 10 - 15 procentu ba-

linātāja koncentrācijā to jātur 3 - 8 stundas; mājas apstākļos ar to mierīgi var doties gulēt.

12. lpp. ▶

FRIZŪRU BALLE

Ieva Zveja, 9. klase

18. oktobrī mūsu skolā notika frizūru balle. Tajā ieradās daudzi mūsu skolas skolēni un skolotāji ar dažādām un interesantām frizūrām. Dažiem bija krāsainas un interesantas parūkas, citiem bija sakasīti mati kā raganiņām, vēl citiem bija rūpīgi izveidotas astītes uz galvas utt. Kādiem frizūras tapa mājās, citiem tepat mūsu skolā vai pat frizētavā. Šajā ballē skanēja aktuālākā mūzika - Hip-hops un Pops, un, protams, bez frizūras šai ballē nevarēja ierasties. Un arī savus draugus no svešām skolām līdzīgi ņemt nevarēja. Visus vai arī lielāko daļu sanākušo ar interesantākajām frizūrām pati pasākuma organizētāja Ilga Garosa nofotografēja. Un, protams, pēc visa šī pasākuma notiks apbalvošana par labākajām frizūrām. Bet vēl priekšā ir balsošana.

BIBLIOTĒKAI JAUNAS TELPAS

Aldis Brediķs, Upesciema Tautas bibliotēkas vadītājs

Berģu pamatskolā vienoti darbojas skolas un Upesciema Tautas bibliotēka. Ar šī mācību gada 1. septembri bibliotēka pārcēlusies uz citām jauki izremontētām un gaišām telpām. Iespējams, ka drīz bibliotēkas apmeklētājiem būs pieejams arī dators ar pieslēgumu globālajam interneta tīklam.

Bibliotēkas apmeklētājus nosacīti var iedalīt piecās grupās: skolas vecuma bērni līdz 15 gadiem; jaunieši no 16 līdz 25 gadiem, pārsvarā tie ir Berģu skolas absolventi; pensionāri; skolotāji un pārējie pieaugušie, kuru, diemžēl, ir ļoti maz.

Pēdējo trīs gadu laikā bibliotēkas grāmatu fonds ir būtiski palielinājies. Vispieprasītākās ir detektīva

žanra grāmatas, īpaši A. Mariņinas darbi, un melodrāmas žanra darbi (D. Stila, M. Fišere). Sev interesantu lasāmvielu atradīs arī piedzīvojumu, vēstures un ceļojumu miļotāji. Mazie skolēni visvairāk iemīļojuši grāmatu sēriju ar Sabrīnu, Meža pasakas, stāstus par dzīvniekiem, savukārt lielākie skolēni priekšroku dod fantastikai, vēsturiskajiem notikumiem un noslēpumiem. Bibliotēkā lasītājiem ir pieejami arī vairāk par 20 preses izdevumiem, to starpā Diena, Neatkarīgā Rīta avīze, Lauku Avīze, Sporta Avīze, Santa, Una, Sieviete, Rīgas Laiks, Dziednieks, Zintnieks u. c.

Bibliotēka aicina savus jau esošos lasītājus biežāk iegriezties pēc jaunās lasāmvielas, kā arī jaunus lasītājus, īpaši Berģu skolas skolēnu vecākus, apmeklēt mūsu bibliotēku.

IEPAZĪSIMIES AR TALANTIEM!

Mani sauc Marta Melece. Man ir 10 gadu. Es mācos Berģu pamatskolas 4. klasē. Manas ģimenes māja atrodas Langstiņos. Man ir jauka ģimene. Tētis Viesturs, mamma Ināra, vecmāmiņas Marta un Līna, vectētiņš Pēteris un māsa Ieva. Svētdienās mēs kopā ejam uz baznīcu. Man tas ļoti patīk.

Pirmo reizi, kad skolotāja mājās lika uzrakstīt dzejoli, es izgudroju mazu pantiņu, bet vēlāk pati uzrakstīju jau veselu dzejoli par rudeni un skolu. Kāds tas bija, es neatce-

ros, bet varbūt, ka tas vēl glabājas pie kādas skolotājas.

Dzejoļus rakstu tāpēc, ka tas, droši vien, ir mans talants un, lai šo talantu varētu papildināt ar vēl labākām iecerēm, man jātrenējas jau bērnībā.

Es novēlu visiem bērniem izmantot savus talantus un vecākiem, kam ir bērni, izveidot un izaudzināt savus bērnus pēc iespējas izglītotākus.

Berģu skolas psihologs Anta Brakovska pieņem pirmdienās un otrdienās no 11.00 līdz 17.00 mazajā skolā. Mob. tālrunis - 9461236.

Berģu skolas logopēds Maija Bajaruniene pieņem trešdienās no 10.00 līdz 17.00 un piektdienās no 13.30 līdz 17.00. Mob. tālrunis - 9133660.

Mans slazds

Man virtuvē ir lielais galds
Tas nu gan kā zirgs ir stalts.
Man virtuvē ir neliels krēsls,
Tas nu gan ir maziņš "mēsls".
Man virtuvē ir tumša lampa,
ka paskatoties piere pampa.
Man pagrabā ir jauntrais spoks
Un tas vairs nava nekāds joks.
Man krāsni ir melni pelni,
To zina visi ciema velni.
Bet bēniņos ir vampīrs mazs,
Kuram darba ilknītis ass.
Bet visi, kas man piekrita,
Manā slazdā iekrita.

Artūrs Sīrmiņš, 5a klase

Rudeni

Rudeni biežokņos vāveres sēž -
Pāri, pār kalniem un lejām,
Rudeni fejas uz sniegbaltām
asterēm
Dejo sniegbaltas dejas.
Rudeni putni uz svešzemēm lido
Priecīgi vicinot spārnus,
Rudeni saulainā, krāsainā dienā
Mežmalā apsēžas vārņa.
Rudeni, alā gulēt iet lācis -
Viņam ir jānoguļ ziema,
Lācim prātā bij' domu tik daudz -
Tagad nu tikai viena.
Rudeni kokiem ir krāsainas lapas -
Tās čaukst un grabinās vējā,
Rudeni lietūs lāsītes mazās,
Krītot griež priecīgu deju.
Rudeni mazais rūķītis - burvis
Priecīgi sēž uz sēnes,
Viņam ne prātā nekad nav nācis -
Rudeni darīt blēņas.

Marta Melece, 4. klase

Vēsts par rītausmu

Tālu, tālu debesu plašumos
Augstu, augstu mums virs galvas,
Kur putni lidojot skar mākoņus
Lejup laižas zidaina migla.
Kā plašā visuma vienīgais
gaismas stars
Tā dodas putniem līdz
Uz tumsā ieskauto pasauli,
Kas šai ceļā tai jāsasniedz.
Tā dāvinās gaismu brīnišķo
Kā saules vēsti par rītausmu.

Ieva Melece 5. b klase

AKTUĀLĀKIE NOTIKUMI BERĢU PAMATSKOLĀ OKTOBRĪ

- Skolotāju diena
- Rīgas rajona direktoru seminārs
- Skolotāju un Skolas atbalsta fonda vadītāju tikšanās
- Skolēnu un skolotāju tikšanās ar Valsts Cilvēktiesību biroja vadītāju Olafu Brūveri.

- Frizūru balle
- Pasākumi Berģu pamatskolā novembrī:
- Mārtiņdienas svinības
- Runas konkurss "Zvirbulis 2003"
- Latvijas valsts proklamēšanas gadadienai veltīts svinīgais pasākums

PRIEKŠAUTU BALLĒ SENIORI PĀRSTEIDZA PAŠI SEVI

Arvids Deģis

Sākotnēji bija cita ideja, bet galarezultātā tā pārtapa rudenīgi krāsainā skatuves noformējumā un visnotaļ jautrā - 2. novembra "Priekšautu ballē", ko kultūras nama "Bērgi" lielajā zālē organizēja Garkalnes pagasta pensionāru padome solidāri ar pagasta padomi.

Kā novēroja "GP Vēstis", uz sākumu ieradās ap 80 - 90 viesu.

Kārlis Cīrulis, padomes priekšsēdētājs, bija īpaši labā omā un runā apspēlēja savu uzvārdu, ka "cīrulis priedīgāks ir pavasarī, bet rudentīšs pats par sevi ir bagāts vīriņš, kas ienāk katrā mājā un sētā."

Savukārt Krimuldas vīru koris "Vecie draugi", kas uzstājās nepilnā sastāvā, toties pēc īpaša lūguma - koši dzeltenās žaketēs un ko klātesošās sievietes apsveica ar skaļiem aplausiem, novēlēja visiem labi un saturīgi pārrunāt dzīvi. Viņu repertuārā bija gan patētiskas dziesmas, gan tautasdziesmas, gan populāri slāgeru gabali. Viņi savu koncerta sniegumu pabeidza ar kora dibinātāja Viktora Sama sacerēto dziesmu - savu himnu.

Ināra Reimane, pensionāru priekšniece, pateicās Aelītai Veipai

bultie, gan vienkāršie priekšauti. Kā svītrotie, tumšie un gaišie, tā arī divkrāsu (baltās un dzeltenās, zaļās, zilās vai sarkanās krāsas kontrastā), sienams aiz muguras vai no sāniem. Viņa minēja divus senču ticējumus: "ja priekšauts sagriežas uz sāniem, tad iecerētais pūsis aiziet pie citas" un "ja priekšauts ir netīrs, tad dabū dzērāju vīru".

Pēc tam visi bija iesiluši un tie, kam bija paķēries savs priekšauts līdzī, pa vienam kāpa uz skatuves un žūrijas modrās acs krustugunis gorī-

10. Priekšauts visām vajadzībām - rītā pusdienā un vakarā

11. Visa dzīve - no šūpuļa līdz kāzām...

12. Priekšauts medusmēnesim

13. Akmens laikmets jeb sirmā senatnē, kad drēbju vēl nebija

14. Vīra priekšauts a' la Itālija

15. Dzeltenais duets - priekšautu uzšuj vīram, lai saudzētu ceļus

16. Darbi jādala ģimenē; vīram - praktiskās kartupeļu pankūkas, sievietei - skaistums

17. Meitiņas kā rozītes

18. Četrreiz izmantojamās avīzes - "ekonomijai jābūt ekonomiskai"

19. Ulmaņlaika buduārs - "apakšmana priekšautiņa vāverīte žāvājas..."

20. Picus gadus pelnīju priekšautus, nu tie visi mugurā

21. Priekšauts - līdzņemšanai

22. Priekšauts vīram, lai no viņa saņemtu kūpošu kafiju gultā

Pēc īsas, bet nopietnas apspriedes žūrija izdeva Zālamana cienīgu galvārdu:

Pieciem piešķirta I. vietas un pārrēķinot dalībnieki ieguva 2. vietas. Šie pieci labākie: "Avižu meitene", "Akmens laikmeta meitene", "Dzeltenais duets", "Picu priekšauti" un "Baltā vāverīte" vakara gaitā dzēra šampanieti uz firmas (pagasta) rēķina.

Kad Aelita Veipa publiski pateicās par radošajiem mājas darbiem, ar ko viņas bažīgi izauklētais pasākums bija realizējies, viesi nekur nesteidzās, bet pavadīja vakaru pie bagātīgi klātiem galdiem, ko apmaksāja pagasta padome. Vai ar degsmi grieza valceri un dancoja aplausu (vai dāmu) dejas, ko apskaņoja grupa "Pilsēta" no Rīgas.

Mani pašu - par nevaldāmo fotografēt kāri K. Cīrulis nodēvēja par "paparaci" (slavenību dzīves izspiegotāju ar fotokameru). Kaut vairāk būtu tik draudzīgi noskaņotu slavenību!

FUTBOLISTUS BARGAIS KLIMATS NEIEGĀŽ

Absolūtie uzvarētāji no Upesciema šādā sastāvā: Edgars Čerņavskis, Alvis Zīriņš, Viesturs Pazars, Lauris Salenieks, Krišjānis Jermaks, Modris Baikovs, Mārtiņš Baikovs, Aleksandrs Ponallo, Sergejs Sedlers, Imants Kublačovs, Anāis Čerņavskis.

Aelita Veipa, sporta un kultūras dzīves organizatore

Šoruden Garkalnes pagasta kausa izcīņa futbolā, kas notika Upesciema sporta laukumā, iekrita 12. oktobrī, kad piepeši piemīļīgais rudens bija atkāpies uzbrūkošās ziemas priekšā un labi vēl, ka nesniga...

Bija pieteikušās sešas komandas, bet startēja tikai četras, jo pārējās kādi no spēlētājiem pēkšņi bija sasirguši. Izturīgākie spēlētāji izmetušies īsās futbolistu bikselēs pat svīda no spēles paātrinājuma, kaut gan skatītāji tikmēr gandrīz sastinga ledainās vēja brāzmas. Komandu izveicībā mērojās

"Langstiņi", "Upesciems", "Bērgu klauni" un "Baltezers".

Pie tik maza dalībnieku skaita, beša palika tikai viena komanda - no Langstiņiem. Futbola spēles rūpīgi un profesionāli tiesāja - Oskars Šestakovskis (galvenais tiesnesis) un viņam palīdzēja tiesneši, LSPA sporta spēļu katedras 4. kursa studenti Ēriks Pētersons, Vladimirs Paškovičs un Andrejs Vaškevičs.

Godalgoto vietu sadalījums izvērtās sekojošs:

- I vieta - "Upesciems"
- II vieta - "Baltezers"
- III vieta - "Bērgu klauni"

Uzmanību! 7. decembrī Garkalnes pamatskolā notiks basketbola turnīrs, gaidām pieteikumus.

par to, ka viņa "ciena sirmās galvas. Jo - cits piedzimst vecs, bet cits jauns nomirst."

Ādažu pensionāru klubs "Optimisti", kuri bija «ieradušies no drūmajiem un kailajiem Ādažu laukiem», uzdāvināja K. Cīrulim kliņģerī un piesauca Reimanei daudz labu domu par pensionāriem.

No Ropažu pagasta Zaķumuižas Pensionāru apvienības mūsējie sagaidīja atbilstošu dāvanu - K. Cīrulim un I. Reimanei reizē apsēja priekšautus - lai "vienmēr ir bagātība, abiem kopā saimniekojot".

Savukārt Siguldas pagasts apbrīnojot I. Reimanes enerģiju un dzīvesprieku, jo "jums jābūt lepnīem par tādu vadītāju, no kuras sirsniņums staro".

Siguldas pilsētas Pensionāru apvienība atgādināja, ka viņu pilsētas mērs gādājot par visu Rīgas aprīņi un pauda cerību, ka mini novadiņū nodibināšana arī turpmāk visiem ne-traucēs draudzēties.

Mirkli vēlāk K. Cīrulis un I. Reimane kā mājastēvs ar mājasmāti saskanīgi dejoja lēno valsī.

Aelita Veipa savā īsajā priekšlasījumā par priekšautu vēsturi, izteicās, ka 20. gadsimtā tas atgriezies māj-saimnieču ikdienā un virtuvē uz palikšanu, turklāt modē esot gan du-

jās, tas ir, rādīja nelielu priekšnesumu.

Lūk, priekšautu konkursa dalībnieku pašraksturojums:

1. Bāleliņš ar baltām...
2. Milas trijstūris
3. Trīs māsiņas: "Precē mani, precē mani, būsit vienmēr pačduši"
4. Vēsture...
5. Zvejnieču priekšauts
6. Sieviete kā dieviete - kailais ierocis ar dārzeniem
7. Ar vitamīniem jaunībā...
8. Div' māsiņas, visu nakti cakojušas
9. Izšuvumi - vienkārši daile!

Koris «Vecie draugi».

10. lpp. ▶

Kaudzītes ir vainīgi!

Jūs jautāsit: "pie kā?" Neturēšu jūs ilgāk nežinā - pie tā, ka šai klīnikai ir tāds latvisks un vienlaikus senatnīgi stabils nosaukums "Velk un ārstē", kas aizgūts no brāļu Kaudziņu literārā darbā minēta nosaukuma "Velk un dziedē". Pati klīnika ir dibināta 1995. gadā, tajā strādā divi augsti kvalificēti un ārsta ētiku (un arīdzan - diskrētumu) ievērojoši zobārsti un viņu asistente. Dr. A. Vankam ir vairāk nekā 15 gadu stažs zobārstniecībā. Arī, ja zobi tā sāp, ka turies tikai uz analģīna un naktīs nevari gulēt, labāk vispirms pierakstīties, jo šī klīnika ir iecienīta starp visdažādāko sociālo slāņu cilvēkiem, ved

arī bērmas, tāpēc zobārstam jāsu apmeklējums ir precīzi jāaplāno. Strādā piecas dienas nedēļā no 8 līdz 20:00 (izņēmuma gadījumos arī sestdienās).

Kaut gan klīnikas juridiskā adrese ir Baznīcas iela 45 - 2a, ieeja ir no Bruņinieku ielas. Par laimi - ielas pusē ir piestiprināts reklāmas stends, tā ka orientēties ir viegli. Papildus ērtības ir tās, ka klīnikas iekšpagalmā, kā arī pretim - pāri Bruņinieku ielai - I. slimnīcas teritorijā vai maksas autostāvvietā uz Bruņinieku un Skolas ielas stūra var novietot automašīnu, tāpēc nenāksiet kājām nākt vairāk nekā 200 metru. Uznākot augšā, iespējams apstāties omulīgā uzgaidāmā telpā un pāršķirstīt kādu dāmu žurnālu vai dienas preses izdevumu.

Rehabilitācijas centrs "Baltezers"

aicina aizmirst muguras sāpes š.g. 14. un 22. novembrī

■ Bezmaksas ārsta neirologa, fizioterapeita un fizikālās medicīnas ārsta konsultācijas.

■ 10% atlaide procedūrām vai nodarbībām, kuras nozīmējuši mūsu speciālisti.

Obligāta iepriekšēja pieteikšanās pa tālruni 7990240

Adrese: Rehabilitācijas centrs "Baltezers", Garkalnes pag., p/n "ĀDAŽI"

"GARKALNES PAGASTA VĒSTIS"

Adrese: Brīvības gatve 455, Rīga, LV - 1056

Reģistrācijas apliecība Nr.1882

Izdevējs: Garkalnes pagasta padome

Redaktors Arvids Deģis - mob.6345635

E-pasts: mediju_magnaats@e-apollo.lv

Dizains: Rolands Ozols, «Handikapa Mediji»

Druka: Tukuma tipogrāfija «Universums A»

Tirāža: 1700 eks. Bezmaksas.

Nodots iespiešanai 2002.g. 7. novembrī

© Rakstu izmantošanas gadījumā atsauce obligāta.